

VLTAVÍN

8/2011

Ročník dvacátýprvní

cena 8,00 Kč

8. srpna 2011

vychází každé

druhé pondělí v měsíci

9. číslo roku 2011

vyjde v pondělí 12. září

(uzávěrka čísla je v pondělí 5. září)

Vltavotýnské slavnosti byly pestrým koktejlem hudebních stylů i zábavy

Letošní slavnosti města proběhly jako již tradičně poslední červencový víkend v pátek 29. a v sobotu 30. července.

Vltavotýnské městské slavnosti byly připravovány tak, aby byly skutečně „vltavotýnské“ pro týnské občany. Bylo vybráno nosné regionální téma, které různorodý program spojovalo. Stala se jím osobnost nestora českého loutkového divadla Matěje Kopeckého, který je pohřben na týnském hřbitově. I proto bylo v programu více zastoupeno divadlo, a to především loutkové.

Současně se uskutečnila prezentace spolků, místních sdružení, sportovních klubů, městských organizací, ale i výrobců a provozovatelů služeb. Záměrem bylo mít slavnosti regionální a zároveň kulturně kvalitní a atraktivní pro účastníky. Tomu odpovídal i výběr většiny interpretů večerních koncertů, buď přímo týnských, nebo s určitou vazbou na region.

Dalším cílem slavností bylo oslovit kulturní nabídkou větší množství občanů města i návštěvníků, zajistit pestřejší program, aby si každý našel svůj žánr či druh zábavy. Kromě hlavní scény na náměstí Míru byla oživena specifickým programem

i jiná půvabná zákoutí města, dvorek za Městskou galerií, Zámecké nádvoří, parkoviště pod kostelem, nábřeží Vltavy u Art Caffee baru.

Celá akce byla v páteční večer zahájena starostou města Mgr. Milanem Šnorkem s příslibem zajímavého a pestrého programu a řady zážitků. Pro děti byla připravena pohádka divadla KOS. Program pak pokračoval rockově zaměřeným večerem - koncerty hudebních sku-

pin Vodovod a legendární kapely Odyssea. Příjemným překvapením byl Večerníček pro dospělé krátce po půlnoci, Revers travesti kabaret rozjásal a rozletel celou náměstí.

V sobotní ráno město probouzela skupina loutkářů v čele s Matějem Kopeckým v podání DS Vltavan.

Na hlavním pódiu v rámci zahájení sobotního programu proběhlo symbolické předání klíče od města obyvatelům. Zlatý klíč odevzdal sta-

rosta města moderátorovi Radkovi Barbulákov, který příslibil, že město pro tento den tímto patří bavícím se vltavotýnským divákům. Garantem odemčeného města byla pro tento den vybraná významná historická postava – loutkář Matěj Kopecký, který za podpory vltavotýnských spolků odsouhlasil, aby se město otevřelo oslavám, zábavě, hudebním a divadelním produkcím.

V dopoledním dobovém programu byla uvedena loutková pohádka „Princezna se zlatou hvězdou“ Divadla eMILLlon, vynikající byl koncert dobové kapely Řemdich, děti i dospělí se bavili při šermu, žonglérovi, zasmáli se i při přednášce o vývoji palných zbraní. Celý den byl pak vyplněn pestrým programem, který souběžně probíhal na náměstí Míru, na nábřeží, na Zámeckém nádvoří, na dvorku za Městskou galerií. Art Caffee bar patřil místním kapelám: BSE, Flaška visocini, Monotonic Stereotype, Vlna a Temná Vášeň. Různorodost programů i hudebních stylů zajistila, že na své si přišli milovníci populární hudby, rocku, folku a také dechovky – pro radost všem zahrála např. Sedmikráska a Malá Vlachovka.

- dokončení na poslední straně -

Rozhovor s...

na otázky redakce odpovídal:

František Němec,
místostarosta města

1. Jak se daří pracovat na intenzivnějším informování občanů?

Zvyšování informovanosti občanů o dění ve městě v duchu naprosté otevřenosti, větší zapojení občanů do projektů města a zlepšení vzájemné komunikace občanů a vedení města je jednou ze zásadních priorit koaličního programu.

Od měsíce dubna nově vychází informační měsíčník Radniční noviny, který je distribuován v měsíčníku Vltavín jako příloha a je k dispozici občanům města i přilehlých obcí na konkrétních místech zdarma. Myslím si, že hlavní záměr oddělit informace z města od informací z jiných zdrojů se podařil. Čtenáři si pomalu zvykají na grafickou úpravu, na pravidelný přehled všech akcí ve městě, najdou zde pravidelně sloupky městské policie, matriky. Samozřejmě je stále co zlepšovat. Redakční rada má připraveny některé „kosmetické úpravy“, nicméně první reakce na noviny jsou vesměs kladné. Radniční noviny naleznou občané v elektronické verzi na webových stránkách města, kladné ohlasy přicházejí i včasnost i kvalitu elektronických tiskových zpráv a aktualit.

Pokud jsem naznačil něco o připravovaných kosmetických úpravách v Radničních novinách, mám ještě jednu novinku. Město vážně uvažuje o zřízení stránky města na Facebooku.

2. Jaké vidíte možnosti dalšího rozvoje kulturní aktivity a celkové propagace města?

Pro příští období se připravuje nová koncepce činnosti MCKV. Nepůjde jenom o zkvalitnění provozu Sokolovny a zajištění bohatší a pestřejší nabídky kulturních programů, ale budou připraveny i koncepční materiály pro další činnost muzea (s tím souvisí nový režim návštěv a zatraktování podzemních chodeb), knihovny a především Infocentra.

V koncepci bude zakotveno široké zapojení občanů a firem do podpory kulturního dědictví i živého umění. U nás se daří spolkům, které obohacují život našich občanů. Vzájemná spolupráce a podpora se přímo nabízí a již nyní funguje. Vltavotýnské slavnosti města se připravovaly se spolky společně.

Součástí nové koncepce bude atraktivnější pojetí propagace města. Atraktivní formou informovat návštěvníky, že na ně ve městě a okolí čeká řada zajímavostí a pamětihodností. V současné době se již pracuje na inovaci propagačních materiálů, přemýšlíme o novém, pro Týn nad Vltavou typickém symbolu. Jsou shromažďovány materiály pro vydání nové publikace o Týně nad Vltavou a jeho okolí.

Počítáme s tím, že pracovníci MCKV sami budou ve větší míře přicházet s nápady a návrhy na vylepšení, které přinesou nový rozvoj kulturních aktivit a přilákají další návštěvníky do města. Pevně věřím, že se mnohé podaří.

3. V čem jsou městská kulturní zařízení důležitá, jaké úspěšné projekty byly v rámci činnosti těchto zařízení realizovány, co nového se dále chystá?

Kultura ve svém celku je výrazný sektor hospodářského života společnosti. Pozitivní je život kultury na společenský rozvoj a kvalitu života občanů. Proto je město pevně rozhodnuto i nadále vytvářet prostředí pro uspokojování kulturních potřeb všech občanů. A prostředí, kromě jiného, tvoří právě městská kulturní zařízení.

Zde se návštěvník musí cítit dobře, musí být nadšen nejen z kulturního zážitku, ale musí ho uchvátit celková atmosféra.

Město má v plánu kompletní renovaci městské knihovny. V současné době je realizována první etapa a to v části pro dospělé. Kromě stavebních úprav je prováděna rekonstrukce topení a zadána je rekonstrukce informační technologie. Do konce září bude provedena i výměna interiérového vybavení. Pokud jde o další připravované akce je v přípravě fázi zadání projektové dokumentace na obnovu interiéru a expozic v městském muzeu. Vrátime se i k záměru na využití prostor v západním traktu budovy muzea na zřízení nového informačního centra s bezbariérovým přístupem a současně s vchodem do historického podzemí.

Jak vyplývá z mých odpovědí, plánujeme mnoho. Hodně bude záležet na tom, jak se povede zabezpečit financování. Budeme se využitím legislativních a dostupných nástrojů snažit získat maximum prostředků z dotací a příspěvků, které budou vypisovány do oblasti kultury. Pokusíme se o zapojení občanů i firem do podpory kultury a to i formou mecenášství. Na druhé straně ale budeme důsledně dbát na to, aby peníze vynakládané na kulturu přinášely optimální efekty.

Vltavotýnské slavnosti byly pestrým koktejlem hudebních stylů i zábavy

- dokončení z první strany -

Novinkou letošního roku byly Farmářské trhy, které propagovaly místní produkty regionu. Ukázalo se, že zejména o tradiční potraviny a další výrobky je zájem veliký. Atmosféru trhů zpříjemňovala folková kapela Epy de Mye a bluegrassová kapela Klídek.

Skvělé Farmářské trhy s prezentací držitelů regionální značky „Vltavotýnsko“ jedinečně oživilo nádvoří za Městskou galerií, nabídlo výborné místní pochutiny, pivo a další výrobky.

Na Zámeckém nádvoří zajímavě představovaly místní spolky, toto místo bylo vyhledávané i příznivci dechovky. Bylo možné zhlédnout například prezentaci Baráčníků (krásná výstava krojů) a spolku veteránů, ochutnat rybí speciality připravené rybáři, prohlédnout si soutěžní automobily a ceny z úspěšných automobilových závodů - připravil AVZO TŠC CR.

Ládkadem pro všechny byla i prezentace hasičů, jako každý rok se na nábřeží hrály velkoplošné sáčky. Také skauti měli postaveno v parku na ukázkou indiánské tee-pee a prezentaci činnosti na panelech, k poslechu i k tanci na parkovišti pod kostelem hrály kapely Dědows CB, Vandrband, Klídek, Luňáci.

Nizkoprahové zařízení Bongo připravilo soutěže pro děti v podloubí vedle radnice.

Nepřízeň počasí ukázala potenciál právě podloubí pod radnicí, kam byl přemístěn odpolední sobotní program. Hudební produkce tábořských Pouličníků i loutkové divadlo „Malé divadélko“ potomků Matěje Kopeckého probíhalo v komornějším prostředí podloubí příjemněji než na hlavním pódiu na náměstí. Děti i rodiče potěšila původní loutková pohádka Matěje Kopeckého „Posvícení v Hudčích“ a „Varieté“. Bylo připraveno hrané setkání historické postavy – loutkáře Matěje Kopeckého v podání Lukáše Slepíčky ze souboru DS Vltavan s loutkářovými skutečnými rodinnými následovníky, manželi Novákovými. Průvod spolků a představitelů kočovné společnosti Matěje Kopeckého se poté odebral položit květiny k pomníku slavného loutkáře.

Během celého dne se v sobotu šlapalo na „Oranžovém kole“, kde se návštěvníci mohli zapojit do charitativní akce a jízdou na speciálním rotopedu pomoci rozdělit částku 100 000 korun mezi Farní charitu Týn nad Vltavou a Domov sv. Anežky.

Vrcholem sobotního večera bylo vystoupení zpěváka Michala Hruží a jeho skupiny. Organizátorům se povedlo vybrat opravdu dobře: lidé tančili, zpívali, bavili se, atmosféra na zcela zaplněném náměstí byla nádherná.

Večer pak pokračoval se skupinou Oceán, na závěr koncertu byl slavnostně vrácen klíč od města starostovi a program byl velkolepě zakončen ohňostrojem komponovaným s hudbou – tentokrát na píseň od legendární skupiny Queen – Innuendo.

Letošní léto je opravdu rozmarné, takže bohatou nabídku programů ovlivnilo v sobotu v odpoledních a večerních hodinách deštivé a chladnější počasí. O to více je třeba ocenit vytrvalost všech diváků, kteří se nenechali odradit počasím a přišli se na týnské slavnosti podívat.

„I příští rok bychom chtěli pokračovat v trendu udaném letošními slavnostmi. Načerpáme zpětnou vzbud od občanů, zhodnotíme pozitivní i negativa a některé záměry domyslíme a dotáhneme a vylepšíme. Chtěl bych, aby se v rámci slavností také více uplatnily interaktivní programy, kdy budou občané a zejména děti podněcováni k aktivní účasti (letos např. zdobení loutek pana Drhovského, hraní sáčků na nábřeží, šatlava veteránů). Nosné téma je zřejmé, významné výročí slávy naší baráčníci“, uvedl starosta města Mgr. Milan Snorek.

Poděkování patří všem organizátorům - Městu Týn nad Vltavou, pracovníkům Městského centra kultury a vzdělávání, vltavotýnským spolkům a organizacím, MAS Vltava o. s. i sponzorům, bez jejich velkého přínosu a energie by takto náročná akce nemohla proběhnout.

JK, foto Miroslav Bžoch

Autobusová doprava v Týně nad Vltavou

Na základě podnětů ze strany veřejnosti a určité poptávky zejména ze strany starších obyvatel Týna a okolí jsme vstoupili v jednání s ČSAD Jihotrans a.s. a společností CEZ JETE. Společně jsme připravili projekt k rozšíření a zlepšení dopravní obslužnosti na území města. Těsně před podpisem je trojstranná smlouva, která umožní využití autobusů určených pro přepravu zaměstnanců ČEZu i pro potřeby městské dopravy v Týně. **Pro občany bude od 1. 9. 2011 k dispozici 21 linek veřejné linkové dopravy za využití současných autobusových zastávek po městě, které budou označeny tak, aby se občané jednoduše orientovali, kdy a kam daný spoj v rámci města jede.** Kromě autobusových spojů pro zaměstnance ČEZu jsou do systému zahrnuty i spoje Jihotransu, které už městem projíždí a které mohou občané a návštěvníci města k dopravě po městě využívat už dnes. Pouze o nich nejsou zřejmě patřičně informováni. Cena jízdného bude stanovena podle platného ceníku pro 1. tarifní pásmo (v současné době je to 8,- Kč). Město Týn nad Vltavou nebude vynakládat na tento projekt žádné finanční prostředky. V příštím čísle radničních novin uveřejníme srozumitelný a názorný přehled zastávek týnské autobusové dopravy s přehledem linek.

Mgr. Snorek Milan, starosta

Divadelní společnost v Týně nad Vltavou získala peníze na rekonstrukci otáčivého hlediště

V úterý 26. července 2011 proběhlo slavnostní předání finančního daru ve výši 500 000 Kč pro Divadelní společnost Vltavan. Finanční prostředky jsou určeny na rekonstrukci otáčivého hlediště. Nadace ČEZ věnovala tento dar na základě hlasování jihočeských obyvatel v anketě projektu „Vaše volba“.

Slavnostní předání šeku na 500 000 Kč vltavotýnským divadelníkům proběhlo na otáčivém hledišti před večerním divadelním představením. Ředitel Divadelní společnosti Vltavan Ivan Sýkora předal symbolický šek Ondřej Such, ředitel Nadace ČEZ. Předávání proběhlo za účasti starosty města Týna nad Vltavou a zástupců médií. Starosta města Mgr. Milan Snorek ocenil dlouholetou kulturní činnost DS Vltavan pro občany města, regionu a také poděkoval za výbornou propagaci města Týn nad Vltavou. Vltavotýnský divadelník velmi ocenili možnost dalšího vylepšení otáčivého hlediště. Samotná točna vyžaduje každoroční pravidelnou údržbu a opravy, větší finanční obnos je příležitostí provést rozsáhlejší rekonstrukci. Toto zajímavé divadelní hlediště bylo vybudováno již v roce 1983, ročně se zde odehraje až 40 představení pro téměř osm tisíc návštěvníků.

„Z finančního daru zrealizujeme obnovu elektroinstalace, opravíme konstrukční prvky točny a zejména se zaměříme na výměnu sedadel pro diváky“, uvedl ředitel DS Vltavan Ivan Sýkora.

V rámci slavnostního večera byla uvedena divadelní hra „Na tý louce zelený“, letošní premiérový titul. Výborné herecké obsazení a zejména nádherné výkony zaručily příjemnou zábavu.

Pro finanční podporu otáčivého hlediště se Nadace ČEZ rozhodla na základě doporučení veřejnosti v loňské anketě „Vaše volba“. Lidé si v ní mohli na internetu nebo vyplněním anketního listku na vybraných kulturních akcích nominovat projekt ve svém regionu, který by si podle nich nejvíce zasloužil finanční pomoc. Do ankety se v roce 2010 zapojilo téměř 10 000 lidí. Anketa nabízí lidem ve všech regionech ČR vybrat nebo navrhnout nejužitečnější projekt z oblasti školství, zdravotnictví, vzdělávání, kultury, sportu včetně pomoci lidem se zdravotním handicapem nebo sociálně slabším osobám ve svém kraji. Projekt pokračuje i letos, hlasovat lze na webu www.cezregionum.cz nebo vyplněním anketního listku. Pro letošní rok jsou z našeho nejbližšího okolí zařazeny projekty „Vzdělávání - Gymnázium Týn nad Vltavou - modernizace metod výuky technických a přírodovědných předmětů“ nebo „Oranžové hřiště - Žimutice“, popř. je v anketě otevřena možnost navrhnout nějaký vlastní projekt. Soutěž probíhá v období od 18. 4. 2011 do 31. 10. 2011.

JK

Měsíčník Vltavín na Facebooku

aktuality, diskuze, témata která Vás zajímají, komentáře, fotografie, pozvánky

V Týně nad Vltavou se poprvé konaly farmářské trhy

V Týně nad Vltavou se v sobotu 30. července poprvé konaly farmářské trhy. Na dvorku za galerií je v rámci Vltavotýnských slavností pořádalo místní Farmářské centrum Vltava, o.s. ve spolupráci s městem Týn nad Vltavou a za podpory Jihočeského kraje. Na trhu se představili místní výrobci a prodejci s nejrůznějším sortimentem zboží, od kremolů, koláčků, uzenin, medu, místního piva, zeleniny až po výrobce dřevěných hraček nebo keramiky.

Zájem lidí byl velký, náměstíčko chvílemi praskalo ve švech. Svoji roli sehrálo propojení s Vltavotýnskými slavnostmi i stabilní dopolední počasí. „Zájem lidí nás těší, snad mu napomohl i doprovodný program pro malé i velké návštěvníky. Na místě vyřezával dřevěné hračky pan Drhovský, děti si u jeho stánku mohly vyzkoušet kreslení, včelaři přivezli na ukázkou včelstvo, dospělí zase mohli v pivním stanu ochutnat pivo Lipan a poslouchat kapely Epy de Mye, Za sluncem a Klídek. Přibližně tři čtvrtiny všech prodejců tvořili výrobci, kteří jsou nově certifikováni Regionální značkou Vltavotýnsko a jsme rádi, že jsme jim tímto způsobem umožnili propagaci,“ říká za organizátory trhu Miroslav Vlasák.

Největší zájem sklídily stánky s potravinami, někteří prodejci museli dokonce odjet předčasně kvůli vyprodání zásob. Organizátoři plánují pokračovat v pořádání trhů i nadále a rádi by do budoucna sortiment výrobků ještě rozšířili. Další farmářské trhy by se měly konat v říjnu a prosinci.

„Poděkování patří městu Týn nad Vltavou, které nám ve všech ohledech vyšlo vstříc, vypomohlo nám s organizačním zajištěním akce a umožnilo nám spojit trhy s Vltavotýnskými slavnostmi. Pan starosta Šnorek přislíbil, že město bude pořádání farmářských trhů i nadále nakloněno,“ dodal Miroslav Vlasák.

MAS

Elektromobil Peugeot iOn

bude prezentován také v Týně nad Vltavou

V Týně nad Vltavou bude v pondělí 8. srpna na náměstí Míru od 15.00 hodin k vidění úplně nový elektromobil, který testují zaměstnanci Jaderné elektrárny Temelín. Veřejnosti byl představen poprvé 30. července na Dni otevřených dveří JETE u zámku Vysoký Hrádek.

Jak toto zajímavé auto vypadá?

Je to čtyřdveřové malé vozítko, pohyblivé, vhodné do městského provozu. Po nastartování je naprosto tiché, možnost zahájit jízdu nesignalizují žádné zvuky, pouze rozsvícené kontrolky. Tichost elektromobilu je však až riziková pro chodce, zde je důležitá zvýšená ostražitost řidiče.

Výhodou tohoto automobilu je velmi levný provoz, pro nabití baterií spotřebuje přibližně 16 – 18 kWh elektřiny. Kilometr stojí asi 50 haléřů, což je asi čtyřikrát méně než u srovnatelně velkých aut se spalovacím motorem, sto kilometrů ujede asi jen za třicet korun. Dobíjení v elektrické zásuvce trvá šest až osm hodin, v případě rychlého režimu dobíjení jen 30 minut. Nabítený elektromobil ujede až 150 km, jeho maximální rychlost je až 130 km/hod.

Všechno v elektromobilu funguje jako v autě s automatickou převodkou, režim jízdy se volí pomocí řídicí páky. Stahování oken, stěrač, klimatizace, topení i autorádio jsou na elektriku. Použití jakéhokoli zařízení odebírá energii z baterií a způsobí snížení dojezdu. Na druhou stranu možnost brzdění nejen pomocí brzd, ale i elektromotorem vrací energii do akumulátorů, podobně také dobíjení – rekuperace energie probíhá při jízdě z kopce. Využití nabitého akumulátoru lze šetrnou jízdou regulovat.

Pouze jeho cena je zatím daleko vyšší než u srovnatelných vozidel jezdících na benzín či naftu. S rozšířením výroby by se ale mělo stát dostupné i pro běžné české zákazníky. V ČR je plánováno do roku 2013 vybudování sítě asi dvou set dobíjecích stanic pro elektromobily, jako výhodná místa jsou vytvářena např. nákupní centra.

Pokud budete mít možnost si elektromobil prohlédnout, popřípadě otestovat, udělejte si vlastní názor. V každém případě je rozvoj elektromobility důležitou cestou vývoje automobilů.

JK

Poděkování

Magdě Hovorkové za skvělé kulturní akce a výbornou spolupráci. Miroslavu Bžochovi za pomoc a zejména za nádherné fotografie.

Jana Kučerová

Známé výrobce certifikované Regionální značkou Vltavotýnsko

Certifikační komise vybrala výrobky, produkty a služby, které mohou užívat označení Regionální výroba Vltavotýnsko a Regionální služba Vltavotýnsko.

Certifikát obdrží tyto výrobky, produkty a ubytovací/stravovací služby: dřevěné hračky Jiřího Drhovského, Vltavotýnské kremrole Radky Trískové, keramika Marie Mikulové, ručně zdobené perníky Dagmar Jarešové, pivo Lipan, pizza a knedlík Zdeňka Heringa, keramika Ivany Tomší, Vltavotýnská sekaná, ovocné poháry a bramborový knedlík s cibulkou a pažitkou (vše Vltavotýnské lahůdky), Vltavská klobása, farmářská slanina, šunková mozaika a špekáček (vše Vltavská obchodní), med od vltavotýnských včelařů, čerstvé mléko z Čihovic, keramika Jitky Žďárské, maňáskové divadlo, keramický púllitr Plaváček a selská židle (vše Domov sv. Anežky, o.s.), rohové lavice Vienna, Victoria a Novello od Vltavotýnského nábytku, Hněvkovický motýl (SOŠ a SOU Hněvkovice 1), penzion U Pštroso Všeťeč.

Výrobci a poskytovatelé služeb měli přebrat certifikát z rukou starosty Milana Šnorka na Vltavotýnských slavnostech, pro nepřízeň počasí byl ceremoniál odložen na srpen. Sedm výrobců se již představilo na Vltavotýnských farmářských trzích.

Možnost přihlásit svůj produkt, výrobek nebo službu k certifikaci regionální značkou mají zájemci i nadále, více informací naleznete na www.vltavotynsko.cz/regionalniznacka.

MAS

Loutkový víkend v Týně nad Vltavou 27. – 28. 8. 2011

Město Týn nad Vltavou ve spolupráci s Jadernou elektrárnou Temelín připravuje k počtě loutkáře Matěje Kopeckého divadelní víkend pro děti v centru města. Divadelní představení pro děti tak doplní v Týně nad Vltavou letní kulturní programy akcí zaměřenou zejména na nejmenší publikum.

Program se uskuteční pod zastřešujícím názvem MALÝ FESTIVAL LOUTKY - Jižní Čechy - 1. ročník 2011, další loutkové pohádky se budou konat v termínu 26. 8. – 28. i v dalších obcích.

27. 8. - 16:00

Divadlo matky VACKOVĚ

„Sůl nad zlato“

Náměstí Míru v Týně nad Vltavou

(v případě nepříznivého počasí sál MDK Sokolovna)

28. 8. - 17:00

Divadlo ŠUS

„Čtyři pohádky“ - WORKSHOP

Náměstí Míru v Týně nad Vltavou

(v případě nepříznivého počasí sál MDK Sokolovna)

Generálním partnerem akce je SKUPINA ČEZ

Projděte si naučnou lesní stezku na Semenci

Naučná lesní stezka Semenec začíná prvním zastavením hned za rozhlednou na Semenci, nědaleko rozcestníku turistických značek. Úvodní tabule se nachází vedle začátku úplně nové naučné stezky na Onen Svět. Stezka na Onen Svět je podstatně delší stezkou, která odbočuje jiným směrem.

My se však vydáme po zelené turistické značce za poznáním místních historických souvislostí, pověstí a přírodních zajímavostí po lese na Semenci.

Naučná stezka Semenec vede v deseti zastaveních po lesním šestikilometrovém okruhu značeném klasickou zelenou turistickou značkou (jako příjemné zdůraznění správného směru trasy jsou zde umístěny i modré šipky, které vznikly díky místnímu panu hajnému v době, kdy stezka nebyla ještě vyznačena Klubem českých turistů).

Informační tabule stezky jsou velmi zdařile graficky vytvořené, upozorňují v textech i fotografiích na zajímavá místa, historické okolnosti, přírodní, geologické zajímavosti.

Úvodní tabule u rozhledny nás seznamuje se základními údaji o Semenci a zobrazuje mapový plánek celě trasy. Na další tabuli na stezce je povědání o lomu Vinice, je odhaleno tajemství dlažebních kamenů na náměstí v Týně. Pod názvy Mohyly, Cizokrajné dřeviny, Údolní fenoměn, Nění bobule jako bobule, Překvapění, Lesní hospodařění, Houby, Kříže a boží muka, jsou popsány informace na ostatních tabulích, jen je nutné je v kouzelněm lese na Semenci objevit.

Průvodcem na stezce je lesní skřítek Semenáček. Má na každě tabuli připraven ůkol související s jejím obsahem. Na dvou tabulích jsou otevírací okěnka s obrázky, aby bylo možné hádat, jaká odpověď se pod nimi skrývá.

Na cestě jsou rozmístěny lavičky, můžete zablědnout studánku, projít se po voňavých lesních stezkách. Pokud budete potichu, můžete zablědnout lesní zvířata i nasbírat si houby. Potvrzeny jsou i nálezy pravých hřibků přímo na lesní cestě, která je součástí stezky.

Iniciátorem projektu je Mikroregion Vltavotýnsko, investorem Lesy ČR, a.s. a řešitelem Stanice „Pomoc přírodě“, stezka byla dokončena v roce 2010.

JK

O čem také psal Vltavín před osmdesáti lety

/vybrala M. Opluštilová/

Nezkopejte všechno!

Sport je krásná věc. Nejsou však všechna odvětví sportu stejně ušlechtilá a k nejušlechtilším odrůdám počítám španělské zápasy s býky a někdy i kopanou, když se přehání a kdež se suroví a nadává. Je to hezké, když tak fekneme pětkrát v sezóně, sehrané družstvo předvede pěkný zápas, při kterém není surovosti a nadávek.

Nejhorší však jest, že kopanou nám suroví mládež. Ta je bez dozoru na hřištích, vidí surovosti a slyší nadávat hráčům i soudci, k čemuž se ochotně připojí a ve škole pak vykládá učitel o věcech pro život potřebných, ale malí kopáči nechápou, protože mysl je na hřišti mezitím, co učitel ji týrá násobilkou; tu kopáč obvykle zkopá. Není zřídka zjevem, že kluk ve škole zvrací, protože včera si „dal hlavičku“, to je odrazil kopací míč hlavou, která má ještě dost měkkou kost.

Proto v dobrém úmyslu upozorňuji: Nepřehánějte! Naše mládež má v budoucnu ještě jiné a vyšší cíle, než je kopaná. Ať je pro ně svým vzděláním rozumem vyzbrojena, sice to jednou všechno zkopáme!

Lawn tennis

Fair play (čti fer play) znamená: slušná hra. Je vedoucí zásadou sportu. Zásadou však, která ne vždy se dodržuje, zejména u těch sportů, kde se hraje „na tělo“. To je pak „foul“ hra, proslulá z některých „sportovních“ výkonů.

Lawn tennis předpokládá fair play za každých podmínek. Jest to dáno jednak jeho technickým uspořádáním, více však oním nepsaným zákonem, který získává každého, kdo nehraje fair. Porazit soupeře fair znamená zvítězit intelektuální převahou ve hře a vyšší technickou vyspělostí a vytrvalostí spojenou s onou dávkou vrozeného taktu, který neuráží a neponižuje, ale jemuž není dobře možno se naučit, neboť musí již býti nerozlučitelnou součástí charakteru. Ale i prohrát se musí umět fair.

Možno se naučit prudkému servisu, přesnému umístování, efektním smaschům, působivým chopům – ale fair play musí být již v krvi. Fair play vyžaduje naprostou sebekázeň za každých podmínek, i za cenu vlastního neprospěchu. Tehdy se vlastně teprve ukáže zatěžkávací zkouška fair play. Tedy altruismus – ale ne zakřiknutý, resignovaný, pasivní, - ale altruismus zdravý a vyrovnaný, tkvící v potenci opodstatněného sebevědomí.

Fair play – slušná hra. To je překlad. V podstatě je to více. Je základem celého našeho konání, mezi přáteli, ve společnosti, v povolání a zlí jazykové tvrdí, že i v politice... V.B.

Pozvánka do muzea

V měsíci srpnu si návštěvníci mohou prohlédnout stále expozice muzea a dvě krátkodobé výstavy: Historické psací stroje ze sbírky ing. Pavla Havlíka a díla akademického malíře Milana Peterky. Po celý měsíc jsou denně /kromě pondělí/ přístupné také vltavotýnské podzemní chodby. Muzeum je otevřeno: úterý až pátek od 9.00 do 17.00 hodin, v sobotu a neděli od 10.00 do 17.00 hodin. Těšíme se na vaše návštěvy.

M. Opluštilová

Kalendárium vltavotýnských osobností

Srpen 2011

29. srpna 1981 zemřel v Praze Josef Lomský, rodák ze Štipoklas (* 10. 6. 1894) středoškolský profesor, publicista, redaktor, pracovník Národní knihovny v Praze, vlastivědný pracovník. Je autorem prací z oboru školství, knihovnictví a vlastivědných studií.

Martina Sudová

Městská galerie U Zlatého slunce Týn nad Vltavou,
nám. Míru 37, telefon 385 772 219, 385 732 519

Pozvánka na koncerty

do Městské galerie U Zlatého slunce

/koncerty se konají v rámci výstavy Vltavotýnské výtvarné dvorky 2011/

SWINGOVÉ EVERGREENY

v podání jazzKAspol.

který se uskuteční v sobotu dne 13. srpna 2011 v 18 hodin

SWING TRIO AVALON

Jakub Šafr – klavír, Martin Voříšek – klarinet, Jan Kubeš – bicí
který se uskuteční v sobotu 27. srpna 2011 v 18 hodin

Těšíme se na Vaši návštěvu a přejeme krásný kulturní zážitek.

Poděkování patří ruské společnosti TVEL Corporation

Dopravní hřiště začne opět sloužit dětem

Již několik let je dopravní hřiště v areálu ZŠ Malá Strana v nevyhovujícím stavu a děti z Týnských škol musejí na výuku bezpečnosti v silničním provozu navštěvovat dopravní hřiště v Českých Budějovicích.

Minulé vedení města se opravou tohoto hřiště soustavně odmítalo zabývat, i když existovala možnost dotace z Jihočeského kraje.

Současná koalice se dohodla na opravě tohoto hřiště a rozhodla se realizovat rekonstrukci již v letošním roce. Během dvou měsíců letních prázdnin proběhne oprava povrchu hřiště a poté bude osazeno novými dopravními značkami. K financování jsme využili grantového programu Jihočeského kraje a z části prostředků z rozpočtu města.

Doufáme, že znovuzprovozněním tohoto hřiště přispějeme k rozšíření volnočasových aktivit týnské mládeže a že sem najde cestu velké množství rodičů se svými dětmi.

Slavnostní otevření a předání veřejnosti se uskuteční 3. září ve 14. hodin. Po slavnostním zahájení p. starostou Šnorkem je připraveno zábavné odpolední pro děti pořádané AMK ZO VLTAVA - Týn nad Vltavou AVZO TSC ČR a Městem Týn nad Vltavou.

Těšíme se na Vaši účast

David Slepíčka, zastupitel města

Středověká vodní tvrz Vlksice v obležení umělců

Jihočeská vesnička Vlksice ožije dva zářijové víkendy po sobě divadelní i hudební produkcí. V rámci akce nazvané VLKSIČE ZÁŘÍ 2011 se na tamní středověké tvrzi chystají nejen divadelní představení pro děti i dospělé, o které se postarají spolek Kašpar a Studio dell'arte, ale letošní obohacený program nabídne i koncertní vystoupení známého českého písničkáře a harmonikáře Václava Koubka a skupiny středověké hudby Krless.

Divadelní spolek Kašpar, který je znám svou zálibou v cestování a hraní na místech, kde je mu dobře, se letos do Vlksic vrátí již po šesté. Přiveze hned dva tituly – HAMLET a CLAUDIUS A GERTRUDA. Prince Hamleta a jeho příběh zná snad každý, ale Claudius a Gertruda? No to je přeci Hamletova matka a jeho strýc, bratr zemřelého krále, Hamletova otce, který po jeho smrti usedl na dánský trůn. Příběh Claudia a Gertrudy končí jen chvíli před tím, než začíná Shakespearův Hamlet... budete překvapeni co vše se předtím odehrálo!

Přijďte vdechnout atmosféru kamenných zdí tvrze, tak věrně připomínajících zdi panství v dánském Elsinoru. Obě inscenace zde navíc spatří světlo světel úplně naposledy, jde totiž o jejich opravdu poslední uvedení.

Loutkové pohádky jihočeského Studia dell'arte jsou určeny především menším divákům, ale bavit se u nich budou jistě i dospělí. Příběh O NEPOSLUSNÉM SLŮNĚTI je inspirován bajkou Rudyarda Kiplinga Sloní mládě. Na jeho smrti uvidí děti kromě slůněte také velké loutky sloních rodičů, žirafy, hrocha, krokodýla, opice, pštrosa, papouška a mnoha jiných... ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA je klasická lidová pohádka, využívající navíc nejen prvků improvizace, ale především přímé spolupráce s dětmi.

2. 9. 20:30 Claudius a Gertruda
3. 9. 20:30 Claudius a Gertruda
4. 9. 14:30 O zvědavém slůněti (Studio dell'arte)
4. 9. 17:00 Krless
09. 9. 20:30 Hamlet
10. 9. 20:30 Hamlet
11. 9. 14:30 Sněhurka (Studio dell'arte)
11. 9. 17:00 Václav Koubek

Vstupenky se již prodávají v Infocentru na nám. Míru v Týně nad Vltavou

2. a 3. 9. 2011 Claudius a Gertruda – 250,- / 180,- se slevou
9. a 10. 9. 2011 Hamlet - 250,- / 180,- se slevou
4. a 11. 9. 2011 pohádky – 80,- / 40,- sleva pro děti
4. a 11. 9. 2011 koncerty – 130,-

ODPADOVÝ SLOUPEK ...

aneb Co o odpadech možná nevíte

Díl 5. Třídění a využití skla

* Sklo tvoří 7 - 9 % celkového množství komunálního odpadu. Každý Jihočechem průměrně vytřídí 8,6 kg skla, což představuje na každého téměř 23 nových pivních či limonádových lahví. Nehledě na to, že výroba skla ze střeptů je mnohem méně náročná na energii. Více než 5 tisíc tun skla v jižních Čechách neskončí ročně na skládkách odpadů, ale je předáno do sklárny na nové využití, což potvrzuje, že třídění odpadů má smysl!

* Jaký je osud skleněných lahví a sklenic odložených do kontejnerů na třídění ve městech a obcích? Skleněné střepy z kontejnerů na třídění z celých Čech jsou odváženy na speciální dotřídovací linku do Příbrami. Zde se na dopravníku zbaví střepy velkých mechanických nečistot, nadrtí se na malé kousky, pomocí vibračních sít se dále čistí a třídí podle velikosti. Pro dosažení potřebné kvality se používají i laserové separátory, které spolehlivě odhalí i ty nejmenší nečistoty. Technická norma dovoluje pouze jeden gram nečistot na sto kilogramů skleněného střepu – tak musí být dotřídění kvalitní.

* Upravený střep se ve sklárnách přimíchává do sklářského kmene. Sklovina se při teplotách přes 1500 °C taví a odlévá do forem, a vznikají tak nové výrobky.

* Při výrobě skla se dá použít až 65 % střepu. Recyklace skla je do nekonečna opakovatelná a díky ní se uspoří až 90 % energie a původních přírodních surovin.

* Do kontejneru na sklo nepatří porcelán, varné sklo, drátosko, zrcadla, automobilová skla ani zářivky a výbojky. Zjednodušeně lze říci, že do kontejnerů na sklo patří pouze sklenice od potravin, lahve od nápojů a okenní tabulové sklo.

* Sklo se v přírodě téměř nerozkládá, zůstane tu po nás tisíce let.

Zdroj: www.jihoceske-trideni.cz

Bc. Hana Nováková DiS, Odbor životního prostředí

MCKV Týn nad Vltavou Vás srdečně zve na

Promenádní koncerty

na náměstí Míru v Týně nad Vltavou

Sobota 13. srpna 2011

9:00 až 11:00 hodin

**ROZHLASOVÝ
SWINGOVÝ ORCHESTR**

Václava Hlaváče

Sobota 20. srpna 2011

9:00 až 11:00 hodin

RETRO – BAND

estrádní a taneční orchestr

JADERNÁ ELEKTRÁRNA
TEMELÍN
GENERÁLNÍ PARTNER
KONVULSIVNĚ BRANĚNÉHO ROKU

MCKV Týn nad Vltavou v MDK SOKOLOVNA

pořádá

TANEČNÍ KURZY od 2. září 2011

Taneční mistři JANA A VÁCLAV ZACHOVI

TANEČNÍ KURZY ZÁKLADNÍ začátek 2. září 2011 od 19:00 hodin

TANEČNÍ KURZY PRO DOSPĚLÉ od října 2011

(termíny Tanečních PRO DOSPĚLÉ budou zveřejněny v zářijovém měsíčníku Vltavín, na stránkách města www.tny.cz a na vylepových plochách)

Kurzovné lze zakoupit v pokladně MDK Sokolovna:

! od 22. srpna: PO – PÁ: 14.00 – 18.00 hodin !

Informace: tel.: 385 772 306 * Pokladna tel.: 385 101 061

MCKV Týn nad Vltavou Vás zve na divadelní představení

CENA ZA NĚŽNOST

Úterý 13. 9. 2011 v 19:30 hodin

(PŘEDRPODEJ VSTUPENEK od září 2011)

MDK SOKOLOVNA * Týn nad Vltavou

PO – PÁ: 14:00 – 18:00 hod.

tel.: 385 101 061

Městské centrum kultury a vzdělávání

Týn nad Vltavou a PRAHA

Vás srdečně zve na nahrávku pořadu

LENOŠKA IVA ŠMOLDASE

s českým spisovatelem, hercem
a loutkohercem

Ivanem Krausem

a s kytaristou a písničkářem

Janem Matějem Rakem

MDK Sokolovna
tel.: 385 101 061

Čtvrtek 13. 10. 2011 v 19.00 hodin

vstupné: 100,- Kč

DIGITÁLNÍ 3D KINO SOKOLOVNA

23. 8. úterý

Harry Potter a relikvie smrti: 2. část 3D

fantazie

18:30

3-D PROJEKCE Repríza. „Harry Potter a Relikvie smrti - část 2“ je posledním dobrodružstvím ságy o Harry Potterovi. V tomto výpravném finále eskaluje bitva mezi dobrem a zlem do otevřené války čarodějného světa. Nikdy nebylo v sázce tolik jako teď. Nikdo už není v bezpečí. Je to ale Harry Potter, kdo možná bude muset postoupit oběť největší, když se přiblíží rozhodující bitva s Lordem Voldemortem. Tady všechno končí.
130 minut, film má český dabing

1. 9. čtvrtek

Generace singles

český dokument

19:30

2-D PROJEKCE Jste sami? Nejste v tom sami! Jsou svobodní, flexibilní, ekonomicky nezávislí... a nezadaní. Svoboda je dnes vnímána jako vyšší hodnota než stabilita... Nemáme takovou potřebu realizovat se životem v páru... Co všechno způsobuje, že se takto podivně rozhodujeme? A je tomu opravdu tak? Není spíše problémem dneška, že lidé nemohou, (ačkoliv by více než chtěli), někoho najít?
77 minut

24. 8. středa

Auta 2 3D

animovaný film

18:30

3-D PROJEKCE Hvězdné závodní auto Blesk McQueen a jeho přítel, jedinečný odtažený vůz Burák, se dostanou na úžasná místa, když je jejich cesta zavede za moře. Tam budou soutěžit ve vůbec prvním celosvětovém závodě Grand Prix, kde se má rozhodnout o nejrychlejším autě na světě. Ale cesta na šampionát je plná děr, objízdek a komických překvapení. K legraci, která se odehrává v rychlém tempu se přidává pestrá směsice nových účinkujících aut včetně tajných agentů, hrozných darebáků a mezinárodních soupeřů.
110 minut, film má český dabing

5. 9. pondělí

Harry Potter a relikvie smrti: 2. část 3D

fantazie

18:30

3-D PROJEKCE Repríza. „Harry Potter a Relikvie smrti - část 2“ je posledním dobrodružstvím ságy o Harry Potterovi. V tomto výpravném finále eskaluje bitva mezi dobrem a zlem do otevřené války čarodějného světa. Nikdy nebylo v sázce tolik jako teď. Nikdo už není v bezpečí. Je to ale Harry Potter, kdo možná bude muset postoupit oběť největší, když se přiblíží rozhodující bitva s Lordem Voldemortem. Tady všechno končí.
130 minut, film má český dabing

25. 8. čtvrtek

Zrození planety opic

dobrodružný film

18:30

2-D PROJEKCE Příběh zasazený do současného San Francisca, kde člověk vlastní vědecké přístroje na genetické inženýrství, což vede k rozvoji inteligence u opic a počátku války o nadvládu.
105 minut, film má český dabing

7. 9. středa

Transformers 3 3D

akční sci-fi

18:30

3-D PROJEKCE Repríza. Mimozemští roboti, maskovaní za pozemská auta, tentokrát ve 3-D kabátku. V originále nese třetí díl Transformers podtitul „Temná strana Měsíce“. Právě tady před lety posádka první americké měsíční expedice Apollo 11 objevila mimozemské vesmírné plavidlo a moudře si to nechala pro sebe, respektive pro tajné služby. Podle Autobotů, kteří už dvakrát dokázali ochránit Pozemšťany před ničivou invazí jejich zlých konkurentů Deceptikonů, to ale byla zásadní chyba...
153 minut, film má český dabing

29. 8. pondělí

Green Latern 3D

akční sci-fi

19:30

3-D PROJEKCE Zelená lampa (Green Lantern) je sci-fi komiks. Zápletka sa váže na skupinu lidí z různých planet, kteří dostanou mocný prsten, čímž se stanou členy jednotky Zelená lampa. Pozemšťan Harold "Hal" Jordan se svým pomocníkem Guy Gardenerem obdrží prsteny, aby chránili Zemi. Jordan pustil Zelenou lampu po zničení centrály na planetě Oa, při které zemřeli téměř všichni Strážci (vyšší bykrokracie). Poslední Strážce ještě jednou nabídl prsten Gardnerovi, který odmítl. Za dalšího "zeleno-lampu" vybral Kyla Raynera.
105 minut, film má český dabing

12. 9. pondělí

Lidice

české drama

19:30

2-D PROJEKCE Repríza. Repríza. Karel Roden se v tomto snímku, jehož název je pro každého Čecha synonymem krutého vyhlazení této vesnice nacistickou armádou, objevuje jako odsouzený vrah Šima. Paradoxně právě fakt, že stráví několik dní druhé světové války ve vězení, mu zachrání život. Tento snímek je ambiciózním dramatem se zaměřením na kruté osobní příběhy obyčejných lidí, jejichž život byl v této mirumilovné vesnici roku 1942 násilím ukončen.
96 minut

31. 8. středa

Šmoulové 3D

animovaná komedie

18:30

3-D PROJEKCE Dobrodružství bájně rasy malých modrých bytostí v dobách středověku, které se musí vypořádat samy se sebou a také s lidmi, zejména se zlým čarodějem, který je posledním tím, aby se jich zmocnil pro své nekalé záměry.
102 minut, film má český dabing

14. 9. středa

Šmoulové 3D

animovaná komedie

18:00

3-D PROJEKCE Dobrodružství bájně rasy malých modrých bytostí v dobách středověku, které se musí vypořádat samy se sebou a také s lidmi, zejména se zlým čarodějem, který je posledním tím, aby se jich zmocnil pro své nekalé záměry.
102 minut, film má český dabing

Městské centrum kultury a vzdělávání - MDK Sokolovna Týn nad Vltavou
zve všechny příznivce divadla na

DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ PODZIM 2011

<p>ZÁŘÍ 19.30 hod.</p> <p>Úterý 13. 9.</p>	<p>Agentura AP-prosper CENA ZA NĚŽNOST Dan Gordon Hra stejně jako film zdařile osciluje na hranici komedie a melodramu, předvádí téměř 30 let vztahu dvou žen, matky a dcery. Aurora je velmi autoritativní žena, poněkud výstřední vdova, která žije jen pro svou dceru Emmu, které se snaží organizovat a kontrolovat život. V průběhu hry sledujeme Emminu snahu vymánit se z matčina područí, která vyvrcholí manželstvím s floutkem Flapem, se kterým má tři děti – a ani jedno nepojmenuje tak, jak by si matka přála. Pak ale Emma onemocní rakovinou a vztah obou žen se mění, u Emminy smrtelné postele si věčně nespokojená Aurora konečně uvědomí, jak dceru miluje. Hrají: Jana Janěková, Jitka Cvančarová, Alexej Pyško, Marcela Holubcová, Jan Kačer, Daniela Choděrová Režie: Viktorie Cermáková</p>
<p>ŘÍJEN 19.30 hod.</p> <p>Pondělí 31. 10.</p>	<p>Divadlo A. Dvořáka Příbram JAK JSEM VYHRÁL VÁLKU Patrick Ryan Dělat si z války legraci je ošemetná věc! Anglický spisovatel Patrick Ryan vydal v roce 1963 novelu „Jak jsem vyhrál válku“ s podtitulem: „Podle vyprávění poručíka Ernesta Goodbodyho zapsal Patrick Ryan“. Kniha se velmi rychle stala slavnou. Pod nálepkou humoru se v ní skrývá odsouzení války a její krutá obžaloba. Ernest má specifické naivní myšlení. Každý nadřazený se ho snaží raději co nejdříve zbavit, aby mu nerozvrátil ostatní vojáky. Hlavní postavu lze pro svoji naivitu přirovnat k našemu Švejkovi. Zbigniew Kalina – cena THALIE 2008 pro herce do 33 let. Hrají: Zbigniew Kalina, Jan Novák, Vladimír Mrva, Dalibor Gondík, Otakar Brousek ml., Helena Karochová, Kateřina Šrámková, Petra Duspivová, Helena Lapčíková Režie: Milan Schejbal</p>
<p>LISTOPAD 19.30 hod.</p> <p>Úterý 22. 11.</p>	<p>Divadelní společnost HATA SVĚTÁCI Vratislav Blažek / Zdeněk Podskalský / Evžen Illin, Vlastimil Hála Notoricky známá filmová hudební komedie Vratislava Blažka a Zdeňka Podskalského s písněmi Evžena Illina a Vlastimila Hála z roku 1969 trůní od své premiéry na špičce zebříčků nejoblíbenějších českých filmů. V divadelní úpravě a v režii Lumíra Olšovského se na jevišti objeví stálice Divadelní společnosti Hata, ale i nové populární tváře: Mahulena Bočanová, Adéla Gondíková, Vlasta Zehrová, Olga Želenská, Monika Absolonová, Ivana Andrlíková anebo Jana Zenáhliková v rolích lehkých dam, Miriam Kantorková nebo Vlasta Peterková v roli paní Trčkové, Dalibor Gondík, Martin Zounar, Zbyšek Pantůček, Aleš Háma, Filip Tomsa, Lumír Olšovský v rolích fasádníků a Martin Sobotka, Pavel Vítek a Lukáš Pečenka v ostatních rolích. Jako zvláštní hosté účinkují v roli emeritního profesora Sarmantní Jan Přeučil nebo „dechovkový král“ Josef Oplí. Režie: Lumír Olšovský</p>

<p>LISTOPAD 19.00 hod.</p> <p>Středa 30. 11.</p>	<p>Adventní koncert JAROSLAV SVĚCENÝ a hosté Český houslový virtuóz. Na svém kontě má více než 41 nahraných CD desek světového houslového repertoáru. Nositel prestižní ceny Masarykovy akademie umění. Po studiu na konzervatoři a AMU se stal nejen sólistou ale i znalcem historických houslí a stavby houslí. Tyto staré nástroje on sám také vystavuje, předvádí i nahrává jejich zvuk na CD. Nevychýbá se ani občasným vystupování s uměleckými soubory z oblasti populární hudby. 9. prosince 2010 získal zlatou plaketu prezidenta republiky.</p>
<p>PROSINEC 19.30 hod.</p> 	<p>Divadelní agentura HARLEKYN FATÁLNÍ BRATŘI Antonín Procházka Fatální bratři je hra o štěstí, které je relativním pojmem. Co se může stát s člověkem, když bere prognózy hvězd vážně? Ze dvou bratrů je Olda dítětem štěstěny, bohatý, úspěšný a hýčkaný umělec obletovaný ctitelkami. Hvězdy mu předpovídají rychlý vzestup, ale brzkou smrt. Naopak druhý bratr Lološ je naprostý outsider. Právě přišel o místo pojišťovák a v životě se mu nic nedaří. Jejich otec věří na horoskopy od té doby, co Reinhold Ebertin předpověděl atentát na Kennedyho a splétl se jen o dvě hodiny. Podle jeho horoskopu má úspěšný bratr zanedlouho zemřít, zatímco smolař bude mít život dlouhý. To způsobí, že si náhle nešťastník Lološ začne svých neúspěchů „nepochopitelně“ vážit a zuřivě se brání štěstí. S příchodem mladé a půvabné Denisy se může ovšem všechno změnit. Nakonec všichni zjistí nejen, že štěstí je vrtkavé a úspěch sporný, ale – dá se věřit horoskopům, i když neřou? Bravurně rozehrané dialogy a situační komika, rozpustilá nadsázka a neuvěřitelné paradoxy jsou pro diváka zárukou osvobodujícího smichu, ale zároveň v něm probouzí pocit romantiky. Potvrzuje se tak autorův výrok, že lidé se smějí nejvíce tehdy, když na jevišti poznávají sami sebe. Hrají: Josef Carda nebo Viktor Limr, Antonín Procházka, Simona Postlerová nebo Jana Malá, Oldřich Vlach, Lenka Zahradnická nebo Jana Pidmanová, Vilém Dubníčka, Eva Janoušková nebo Michaela Zemánková, Jana Pidmanová nebo Lenka Zahradnická Režie: Antonín Procházka</p>

Předprodej předplatného od 22. srpna 2011

Cena předplatného 960,- Kč

Studenti a držitelé ZTP 720,- Kč

Vstupenky na jednotlivá představení lze rezervovat od září 2011
Termíny a programy sledujte na internetové adrese:
www.tnv.cz, ve vývěskových skříňkách a měsíčníku Vltavín

PŘEDPRODEJ V POKLADNĚ MDK SOKOLOVNA:

od 22. srpna PO – PÁ: 14.00 – 18.00 hodin

tel.: 385 101 061

MISTROVSTVÍ České republiky v moderní 15. – 17. 9. 2011 MAGII

MDK Sokolovna
Týn nad Vltavou

Pokladna MDK Sokolovna:
PO – PÁ: 14.00 – 18.00 hodin
Tel.: 385 101 061
(předprodej od 22. srpna 2011)

v rámci festivalu

„KOUZELNÝ KOKTEJL“

pod záštitou starosty města Týn nad Vltavou Mgr. Milana Šnorka
a ve spolupráci s MCKV Týn nad Vltavou.

Čtvrtek 15. 9.

19:00 1. jevištní představení 90 Kč

Pátek 16. 9.

09:00 2. jevištní představení 90 Kč / děti 45 Kč

11:00 3. jevištní představení 90 Kč / děti 45 Kč

18:00 4. jevištní představení 90 Kč / děti 45 Kč

Sobota 17. 9.

09:00 5. jevištní představení 90 Kč / děti 45 Kč

13:00 Mikromagie (kouzla u stolu) 90 Kč

19:00 SLAVNOSTNÍ GALAPROGRAM 190 Kč / děti 45 Kč

Čestný prezident festivalu: Tony Mašek

více informací na:

www.tynnadvltavou.eu a www.ceskyomagickysvaz.cz

Téma měsíce: Kronika města

- na otázky k srpnovému tématu odpovídala

Martina Sudová,

pracovnice Městského muzea v Týně nad Vltavou,
spisovatelka, historička a současná kronikářka města

Kdy se začala psát kronika města - ze kterého roku je nejstarší zápis?

Až do roku 1920 záleželo na té které obci, zda si bude kroniku vést, či nikoliv. Teprve v roce 1920, krátce po vzniku republiky, byl vydán Československý zákon 80/1920 Sb. podle něž byly všechny obce povinny vést tzv. Pamětní knihu. Předkladatelem tohoto zákona se pro Parlament stal profesor Otakar Srdínko, pozdější ministr školství. V jeho vystoupení zaznělo: „Myšlenka zakládat pamětní knihy obecní není nová a pronese na byla již na různých místech. Nyní, když v historii našeho národa nastal takový mezník důležitý, jako je převrat z října 1918, jest to dostatečným vybidnutím, abychom od toho dne počali zakládati pamětní knihy obecní, tedy kroniky, v celé republice. Aby bylo jisto, že se tak stane bezpečně všude - není možno se spoléhati na dobrou vůli jednotlivých obcí - pojal jsem myšlenku dokázat, že snad by se to mohlo provést zákonem.“ V roce 1921 bylo vydáno prováděcí nařízení vlády, které stanovilo, že každá obec, která dosud nemá kroniku, musí ji zřídit nejpozději do roku 1922. Proto se dnes setkáváme s tím, že většina kronik, tedy „pamětních knih“ z obcí na Vltavotýnsku začíná rokem 1921. Bohužel, některé obecní pamětní knihy pokračují několika následujícími roky a končí, často v období 2. sv. války. Uprostřed války, v roce 1940, totiž byly všechny kroniky odevzdané podle nařízení Ministerstva školství a národní osvěty a svezeny do zemských archivů. Některé obce pak po navrácení kronik v roce 1945 v zápisech nepokračovaly, což je velká škoda.

Týn nad Vltavou je v tomto ohledu světlou výjimkou. Kronika, oficiálně Pamětní kniha města Týna nad Vltavou, byla založena už v roce 1836, podle tehdejšího nařízení hraběte Karla Chotka, nejvyššího českého purkrabí.

Zemské gubernium nařídilo 31. srpna 1835, aby s účinností od 1. ledna 1836 byly pamětní knihy založeny a vedeny ve všech větších městýsech a městech. Bohužel, zakladatel kroniky a purkmistr města Franz Galeilius Pelikan příliš nedbal na kronikářské zápisy. Na začátku pamětní knihy jsou sice opsány starší listiny a městská privilegia, zápisy z tehdejší „současnosti“ jsou ale velmi řídké, často pouze jeden zápis za rok apod.

Za nejstarší autentický zápis tak můžeme považovat zápis z roku 1847. Tato první kniha je vedena do roku 1933. Kniha je vázána v kůži, má úctyhodný rozměr 48 x 32 cm a váží kolem čtyř kilogramů. 2. pamětní kniha je nepatrně menší, má rozměr 45 x 32 cm, o to je však objemnější, co do počtu listů, rovněž váží kolem čtyř kilogramů a je vázána v plátně. Začíná rokem 1934 a končí rokem 1980.

Co do estetičnosti jsou zřejmě nejkrásnější pamětní knihy číslo 3. a 4. Třetí kniha je vázána v umělé červené kůži, na přední straně má umělecky zhotovený znak města, rozměr knihy je 30 x 40 cm; čtvrtá kniha je vázána v kůži krémové barvy opět s městským znakem, vyrobeným z tmavě hnědé kůže, má rozměr 45 x 31 cm. Obě tyto knihy jsou dílem uměleckého knihaře Ladislava Hodného st. Třetí kniha obsahuje zápisy z let 1981 - 1987, čtvrtá z let 1988 - 1997. Od roku 1998 se kronika píše (podle již obvyklých pravidel) na počítači a její tištěná podoba obsahuje vždy každý rok vázaný samostatně. V této praxi se pokračuje až do současnosti.

Kde jsou jednotlivé díly kroniky uloženy?

Jednotlivé díly kroniky jsou uloženy trvale v Městském muzeu Týn nad Vltavou, Státní oblastní archiv v Českých Budějovicích vlastní digitální kopie.

Je možné do kroniky nahlédnout?

Do kronik, tedy pamětních knih, je samozřejmě možné prezenčně nahlédnout přímo v muzeu, ovšem pouze v nutných případech. Nahlížením se (vzhledem k jejich objemnosti) pamětní knihy poškozují. Proto vlastníme scany jednotlivých kronik uložené na CD, kde si mohou zájemci kroniky prohlížet. Krom toho jsou naše kroniky přístupné i na internetu jako součást Digitálního archivu Třeboň na adrese <http://digi.ceskearchivy.cz/> pod sekci kroniky obcí SOKA České Budějovice (Státní oblastní archiv). Jsou zde zdigitalizovány zápisy od počátku až do roku 1980. Nepatrným problémem je, že kroniky neobsahují index ani rejstřík či obsah, je třeba se jednotlivými knihami „prolistovat“ - každá stránka má svůj vlastní scan.

Je v kronice něco zajímavého k zamýšlení nebo nějaká úsměvná událost?

Něco k zamýšlení nebo úsměvná událost - tím se kroniky jen hemží. Pořád je co nacházet. Navíc, především za kronikáře Tomáše Macháčka, je kronika psána nádhernou češtinou a je radost ji číst. V kronice najdeme výjimečně i podpisy významných osobností, kupříkladu podpis generála Rudolfa Medka z roku 1932.

Jaký je význam kroniky pro další generace?

Význam kroniky pro další generace je nezměrný. Málokdo si totiž vzpomene, co bylo před rokem, dvěma, natož třeba před dvaceti. Hlavním úkolem kronikáře je, aby zůstal naprosto nestranným pozorovatelem a zapisoval události bez jakéhokoliv podtextu, jak je patrné například na tendenčním vedení kroniky v šedesátých a sedmdesátých letech.

Kdo byli a jsou kronikáři města?

Jak již bylo řečeno na začátku, kroniku založil Franz Galeilius Pelikan. V letech 1850 - 1857 kroniku nepsal nikdo, v letech 1857 - 1874 byl kronikářem Franz Seraphin Masák, obecní kancelista, v letech 1874 - 1879 činil zápisy neznámý vlastenec. V roce 1879 byl kronikářem řídící učitel Antonín Mašek.

Skutečně zodpovědného kronikáře však získalo město až v roce 1903 v osobě řídícího učitele Josefa Kuny, který musel vyřešit nelehký úkol - dopsat kroniku za roky 1882 - 1902, kdy chyběly veskeré zápisy. Zhostil se tohoto problému skutečně se vsí úctou a dopsal měsíc po měsíci. Můžeš tedy říci, že kvalitní zápisy má město od roku 1882. Josef Kuna zastával funkci kronikáře

do roku 1915 (zemřel v roce 1916 ve věku 70 let). 13. 5. 1917 byl kronikářem jmenován učitel Tomáš Macháček. Psal kroniku do konce roku 1933. Od roku 1934 byl kronikářem ředitel muzea, pedagog Bedřich Karásek. V roce 1959 jej nakrátko vystřídal Jan Švehla, známý fotograf a činovník DS Vltavan. Jeho zápisy jsou zajímavé tím, že spíše „maloval“ než psal a písmo se snažil přizpůsobit starobylému kurentu. Od roku 1960 vedl kroniku další ředitel muzea František Tesař. V roce 1969 byl zápisy pověřen Václav Svoboda, někdejší předseda ONV a od r. 1961 vedoucí n. p. Stavokonstrukce. Od 3. 3. 1975 psal kroniku Josef Novotný, někdejší vedoucí Státního statistického úřadu při ONV v Týně nad Vltavou. Jeho zápisy končí rokem 1980. Od roku 1981 vedl kroniku opět Josef Novotný (z Netěchovic, ředitel Komunálních služeb) - a to je naše zajímavost - jedná se o pouhou shodu jmen, tyto dva pánové nebyli ani v příbuzenském vztahu. Psal zápisy do roku 1982 a je třeba poznamenat, že měl výjimečně krásný rukopis. Od roku 1983 psala kroniku ředitelka muzea paní Marie Rychliková až do roku 1993. Po ní byl kronikářem pan Rudolf Kostelecký (rovněž výjimečně krásný rukopis), který skončil rokem 1996. Od roku 1997 je autorkou kronikářských zápisů vedoucí muzea paní Miluše Opluštilová, od roku 2010 píše kroniku já - Martina Sudová.

JK

Skončili jsme - jasná zpráva

Během tohoto školního roku nás „devátáky“ navštívili dámy a pánové, kteří nám měli rozšířit naše znalosti v oblastech trestního a sociálního práva, matriky, dopravy, náboženství a Policie ČR.

Nejdříve si s námi povídala kurátorka Edita Číchová. Pan Vladislav Karásek z odboru dopravy nám na konkrétních příkladech ukázal, jak může dopadnout nedodržování dopravních předpisů. Další beseda proběhla na téma matrika a osobní doklady. Paní Klára Cvachová a Radka Pouchlá nás seznámily s náplní své práce. Přestože většinu z nás už v kapse hřejí nové občanské průkazy, rádi jsme si povídali o osobních dokladech, především o cestovním pasu. Získali jsme různé informace i o matričních dokladech, ověřování a evidenci obyvatel. Pan Koutský nás seznámil s nebezpečím sekt. Protože víme, že je nejlepší případným problémům předcházet, vše-technými dotazy jsme vyzpovídali pana Vaňouse z Policie ČR.

Chtěli bychom všem přednášejícím poděkovat za informace, které nám předali, za čas, který si pro nás vyčlenili, za trpělivost, se kterou odpovídali na naše dotazy. Každý z nás si do života určitě něco odnesl. Skončili jsme, utíchl smích, vydáváme se do života. Ještě jednou díky.

Lenka Závodská, Linda Štípková a Kristýna Příhodová ze ZŠ Hlinecká

Zprávy z kulturáku na Hlíkách

Mezi nejvýznamnější novinky tohoto měsíce patří asi změna nájemníků v některých provozovnách v kulturním domě. Skončil dlouholetý provozovatel baru Panorama, který dostal výpověď. Bar Panorama - teď již nově PANČABAR byl novým nájemcem kompletně zrekonstruován a vycištěn a v době vydání tohoto čísla je již v provozu. Několikrát jsem se byl podívat na průběh přestavby a určitě doporučuji k návštěvě, je to pěkné, nové, čisté a klidné. Určitě tam bude příjemné posezení. I ceny se dušoval nový nájemce, budou obyvatelům příznivé. Dokonce pryč budou i víkendové kulturní akce. Dalším, kdo opustil naše prostory je bechyňský provozovatel Restaurace na Hlíkách, který se s kuchyní odstěhoval. V současné době již restaurace funguje pouze jako pivnice a to do konce září, kdy provozovatelé končí nájemní smlouva.

Tím pádem jsou nyní Hlíčky dočasně bez možnosti si dojít na oběd, nebo pro jídlo sebou, aniž by museli jít až dolů do města. To si nemyslím, že je pro obyvatele Hlínek zrovna ideální situace a proto od 1. 10. bude mít Restaurace na Hlíkách nového nájemce /někteří zájemci jsou již v jednání/ a bude se opět vařit. Levně, chutně, s širokým výběrem hotových jídel, s rozvozem a možností pohodlného parkování pro návštěvníky. Možnost stravování přímo na Hlíkách chceme pro obyvatele sídliště rozhodně udržet.

Další novinkou, ale ta je spíše pro naše nájemníky, je dokončení regulace vytápění. Ta totiž byla dlouhá léta v KD nefunkční, a teď se konečně ve spolupráci s Vltavotýnskou Teplárenskou podařilo dotáhnout věc do konce, a nová regulace již funguje. Za to Vltavotýnské Teplárenské děkujeme, výborně se s nimi spolupracuje. Pro naše nájemníky to bude znamenat výrazné snížení nákladů na vytápění.

Za KD Hlíčky Dan Mikulička

Tipy pro volný čas

Vybrané akce a aktivity pro tento měsíc

Otáčivé hlediště

Divadelní sezóna úspěšně pokračuje, na srpen jsou připraveny tři divadelní tituly: dva z nich jsou v provedení DS Vltavan „Na tý louce zelený“ a „Dva na koni, jeden na oslu“, hru „Experiment“ uvede TY-JÁ-TR Praha.

Promenádní koncerty na náměstí Míru

Letní sobotní dopoledne patří již tradičně promádním koncertům, těšit se můžete 13. 8. na Rozhlasový swingový orchestr Václava Hlaváče a 20. 8. na RETRO – BAND.

Taneční podzim v Týně nad Vltavou

Pro mládež i dospělé jsou v MDK Sokolovna připraveny taneční kurzy. První lekce začínají již 2. září, přihlášky je možné už nyní podávat v pokladně kulturního domu.

Mistrovství České republiky v kanoistickém maratónu

Ve dnech 3. a 4. září proběhne na řece Vltavě u kanoistického stadionu Valcha Mistrovství ČR v kanoistickém maratónu. Aktuální informace o programu závodu budou zveřejněny na www.canoemar.cz.

... Poznámkový blok(g)

Zajímat se o veřejné věci

V jednom malém jihomoravském městečku získalo město dotaci na obnovu zeleně a vykáceno většinu vzrostlých stromů v ulicích - lípy, sakury, borovice. Veřejného projednání projektu se účastnilo šest lidí - velmi malá část obyvatel několikatisícového městečka. Nastal čas realizace projektu. Stromy, na které byli obyvatelé zvyklí, začaly mizet a ulice se začaly rozehrávat letním sluncem, chladný stín stromů byl najednou nedostupný. Nově vysázené okrasné hrušně a jirůvce byly pro občany nezvyklé, navíc jejich koruny byly málo vzrostlé. Najednou se všichni začali ptát: Kdo to dovolil? Komu to prospívá? Začaly se vytvářet různé teorie o zvýhodňování dodavatele zakázky. Zásadním problémem byl však původní nezájem lidí o možnou komunikaci. V době, kdy je projekt realizován, je pozdě na změnu, hrozí sankce při nedodržení plánu a není možné měnit podmínky. V tomto případě občané svým nezájmem zaváhali, mohli projekt doplnit, připomínkovat, obhájit své stanoviska. Bohužel se snažili zastavit už „rozjetý vlak“.

Určitě najdeme podobnou paralelu i u nás. Málokdo se účastní veřejných jednání zastupitelstva. Ne vždy se aktivně zajímáme o rozhodování samosprávy. Je pozitivní, že vedení nás zvyšuje informovanost občanů. Je na každém z nás, zda se sami zajímáme, reagujeme, chceme odpovědi na dotazy, nutíme úředníky i zastupitele k tomu, aby s námi svou rozhodnutí například formou veřejných projednání konzultovali. Je to prevence před tím, aby nám pod okny nevystavili čtyřproudá silnice, aby hlučné parkoviště bylo dostatečně vzdáleno od našich ložnic. Zájem nás občanů může ovlivnit projektování staveb tak, abychom byli spokojeni. Pokud nevyjádříme svůj názor, nemůžeme předpokládat, že někdo druhý naše myšlenky přečte a zrealizuje. Úspěšný projekt je složen z návrhu odborníků a vylepšen připomínkami lidí, kteří budou výsledek projektu využívat. Podobný způsob přípravy projektů by měli respektovat nejen úředníci, ale i obyvatelé, a využívat každé příležitosti, kdy je možné veřejné věci ovlivňovat.

Travička zelená, to je moje potěšení...

Tráva je všude. Je vlhké léto a tráva roste závodním tempem. Každý majitel i jen minimální travnaté plochy seče, uklízí a zase seče... Okolí chalup a chat je tvořeno dokonalemi pěstovanými nízkými trávami bez jediné stopy plevele. Trávník je ošetřován, zakracován, opečováván. Všichni rostlinní větřelci jako např. pampelišky nebo listí z okolních stromů jsou pečlivě vypleti, vymetání či vyluxováni. Nevědomí majitelé trávníků se posečené zelené hmoty bojí stejně tolik, jako nebezpečného odpadu. Hromadí je v igelitových pytlích a pokoutně ho roznášejí po okolí krajiny, nebo nenápadně vyhazují za plot. Netuší, že tráva je výborným základem pro kvalitní kompost, který nejen že nepáchne, je skvělým přirozeným výživovým prostředkem ať pro trávník samotný, tak pro okrasné a zeleninové záhony.

Pohled na trávu se v posledních letech výrazně změnil. Dokud lidé chováli domácí zvířata, bylo obvyklé, že v denním programu každé rodiny bylo „dojit na trávu“. Slepice, králci a další domácí zvířata potřebovala denně čerstvý přísun zeleně. Na travní porosty se hledělo jako na důležitou surovinu a základ obživy. Dostatek vysoké kvalitní trávy zajišťoval dobrou sklizeň sena, které sloužilo jako potrava zvířatům po celou zimu. Obvyklé bylo i pást domácí zvířata na pastvě, využívaly se i obecní pozemky, vše bylo podřízeno produkci potravy a zeleně byla jejím důležitým základem. Pohled na několik desítek centimetrů vysokou trávu vzbuzoval v lidech radost, ne trauma, že toto se sekačkou již neposeče... Každý kus travnaté plochy byl pečlivě využíván a pravidelně sečen. Zvířata krmená travou a senem byla chována jako zdroj potravy, výsledky živočišné přítomnosti byly ve formě hnoje vráceny na pozemky majitele, energetický cyklus byl uzavřen.

Dnešní způsob života nám umožňuje daleko víc volného času. Pokud nechováme domácí mazlíčky, nemusíme se péči o zvířata zabývat. Muži mají svalnaté postavy z posilovny, sečení kosou bylo téměř zapomenuto. Čas trávíme u počítačů, televizi, ti aktivnější z nás jezdí na kole a pilně cvičí. Maso, které vyprodukoval a zpracoval někdo jiný, kupujeme již sterilně zabalené v supermarketech. Zapomněli jsme, že základem naší potravy jsou rostlinné produkty, které způsobují růst zvířat, jenž končí nakonec ve formě masa na našich talířích. Většina z nás není ochotna zvíře zabít, přesto se konzumaci masa nebráníme. To, co jíme, už nevyrostlo v našem blízkém okolí, ale bylo přivezeno z neznámých míst a dávno to není tak bio a eko, jako dřívější rostlinné a živočišné produkty z našich rodinných statků a chalup. Cesta zpět asi již nevede, do paneláků již hospodářské zvířectvo asi neumístíme, společné prostory domů jsou vhodnější spíše pro kola a kočárky, než pro zemědělské stroje. Můžeme však podporovat místní farmáře, dožadovat se našich českých produktů.

A co s trávou? Dívat se na ni s láskou, je to surovina, zdroj potravy - v „přeneseném“ smyslu i pro nás. A pokud právě nic nepěstujeme, můžeme posečenou hmotu odvézt na sběrný dvůr, nebo založit své vlastní kompostovací místo a využít tento kvalitní materiál k pěstování opravdu zdravých a nezávadných rostlinných produktů vhodných pro obohacení jídelníčku.

Posli to dál

„Posli to dál“ je název filmu, ale také důležitý pokyn ve hře „Tichá pošta“... Záleží velmi na tom, jakou informaci jeden druhému předáváme.

Jsmo velice ovlivnitelní jinými lidmi. Účíme se napodobováním, inspirují nás ostatní. Ve městě, kde je tolerován nepořádek, roste chaos a zločinnost. Nezůstává u jedné kresby na zdi, časem se přidávají jiné...

Máme v sobě také soucit a touhu udělat něco krásného a užitečného. Výsadbou jedné květiny vytvoří rozkvetlé zahrady v celé ulici. Vylepšení několika fasád domů zapůsobí na ostatní sousedy a jejich domy se rozzáří barvami. Galantnost jednoho muže k ženě vylepší chování ostatních k jiným ženám. Milé jednání k obsluhujícím personálu při nakupování zjemní jednání ostatních přítomných zákazníků. Pohodové chování vytvoří příjemnou atmosféru v každém veřejném prostoru, ať je to pobyt v čekárně u lékaře nebo povídání v kavárně.

Můžeme vědomě nechávat vznikat řetězce milých a užitečných skutků. Také je dobré si uvědomit, že toto neděláme kvůli slávě, egu a svému uspokojení z velkých činů. Ovlivňovat můžeme jen malé věci a měli bychom začínat u sebe.

Ať už mají naše činy nějaký široký dopad nebo je to jednorázový jednoduchý skutek, který jsme udělali jen pro to, že cítíme, že je to dobré, je fajn se nad tím zamyslet a vykonat to.

Na světě bude o jednu dobrou věc více - jednoduše můžeme změnit pouze jen nás samotné a náš vlastní nejbližší dosah...

JK

Ze spolkové činnosti

Činnost našeho spolku probíhala, byť v omezeném rozsahu, i v měsíci červenci. Tato naše hlavní činnost spočívala v aktivní účasti členů našeho spolku při oslavách města. Dne 30. 7. 2011 společně s dalšími spolky města jsme měli svoji expozici a prostor na Zámeckém nádvoří. Měli jsme tam umístěnou fotokroniku, vyřezávané znak našeho spolku a takové zpestření - naši spolkovou šatlavu. V rámci oslav města dohlížel na pořádek mimo jiné i dráb se svým pomocníkem od Baráčníků v dobových kostýmech. Pokud zjistil jakýkoliv prohřešek účastníků oslav, tito hříšníci byli drábem předvedeni do naší šatlavy. Tam se hříšník dozvěděl co provedl, často se jednalo o kuriozní prohřešky - jízda na koloběžce pod vlivem medoviny, skákání přes živého koně nadě apod., jaký trest ho čeká a co musí vykonat. Každý předvedený se pak musel vykoupit a jako závdavek dostal každý předvedený občerstvovací hlt tekutiny. Což každý rád provedl. Jako jeden z prvních byl předveden také Matěj Kopecký, pro kterého si poté přišla celá skupina dětí. Mezi těmi, kteří byli předvedeni do šatlavy byl mimo jiné jeden z radních města a pan starosta. Jejich prohřešky nebyly nijak závažné, spíše vznikly nepozorností. Panu starostovi se v šatlavě tak zalíbilo, že tam s námi strávil téměř hodinu a náramně jsme se bavili. Proto nám taky přislíbil, že příští rok se nechá opět předvést. Atmosféra v šatlavě byla přátelská, veselá. Všichni předvedení se dobře bavili. Nutno podotknout, že to bylo prováděno i ze strany drába formou dobrovolnosti, nikdo nebyl k ničemu nucen. Hlavním cílem této akce bylo se pobavit a vytvořit trochu legrace, aby to bylo zábavné i pro ty, co byli předváděni. Jménem předsedy spolku děkuji všem členům spolku, kteří se na přípravě a provedení této akce podíleli, za účast na slavnostech města. Dále děkujeme členům Baráčníků sousedům Bílému, Panskému a Hamanovi za spolupráci při spolkové šatlavě.

Další akce našeho spolku:

Neděle 21. 8. 2011 - zájezd parníkem z Týna nad Vltavou na Orlík a zpět (vstupenky výherců z rybařského plesu zůstávají v platnosti)

Sobota dne 10. 9. 2011 - zájezd do Bavorského lesa na naučnou stezku v korunách stromů

Sobota 24. 9. 2011 - 6. ročník Setkání s českou písničkou, část podzimní v Předčicích.

Vše je uvedeno na pozvánkách ve Vltavínu i na webových stránkách našeho spolku, www.tnv.cz/ Spolky a sdružení.

LP

Veteráni - spolek bývalých vojáků v Týně nad Vltavou si Vás, členy spolku a Vaše rodinné příslušníky a občany města, dovoluje pozvat na kulturní společenskou akci, zájezd, nazvanou

Za krásami Bavorského lesa - stezky korunami stromů

Kdy: sobota 10. září 2011

Kam: Bavorský les v Neuschönau, návštěva stezky v korunách stromů a stro-mové věže

Program:

07:45 odjezd z Týna nad Vltavou (parkoviště pod kostelem), 09:50 příjezd do Neuschönau v Bavorském lese, 10:20 - 15:00 prohlídka stezky v korunách stromů, stro-mové věže, infocentra, výběhu zvěře apod., 15:30 odjezd do Týna nad Vltavou, popřípadě zastávka na občerstvení cca do 19:00, příjezd do Týna nad Vltavou

Cesta pohodlným autobusem. Cena za dopravu na osobu je 150,- Kč - pro členy spolku, 180,- Kč pro nečleny spolku (dospělý, dítě bez rozdílu) splatná ihned při přihlášení se, kapacita je 47 míst. Ten, kdo se odhlásí, si bude muset za sebe zabezpečit náhradu, protože uhrazená částka 150,- Kč (resp. 180,- Kč) se n e v r a c í !!!! (výjimkou je doložená vlastní smrt nebo vlastní hospitalizace v nemocnici) . Vstupné - platí se až na místě, dospělí samostatně 8 euro, ve skupině nad 15 osob 7 euro, děti 6 euro. Doporučuji všem účastníkům si na sobotu 10. 9. 2011 zajistit cestovní pojištění na léčebné výlohy a reparatury.

Platby a přihlášky - pí Tomková, autobusové nádraží Týn nad Vltavou. Uzávěrka přihlásek, včetně zaplacení, je středa 7. září 2011, do 16.00 hodin. Kromě času odjezdu jsou ostatní časy orientační. Změna programu vyhrazena. Zájezd se koná, pokud bude přihláшено minimálně 2/3 účastníků, tj. 32 účastníků zájezdu. Podrobnosti najdete na www.stezkavkorunach.cz. Program a pokyny k přihlášení uvedeny i na www.tnv.cz/, Spolky a sdružení, Veteráni-spolek bývalých vojáků v Týně nad Vltavou.

Vladimír Brom, předseda spolku

Výbor spolku si Vás, členy spolku, Vaše rodinné příslušníky a občany města, dovoluje pozvat na kulturní společenskou akci, plavbu parníkem, v rámci Vltavotýnského oranžového roku 2011 pod patronací Jaderné elektrárny Temelín, generálního partnera Vltavotýnského oranžového roku, nazvanou

Za krásami Vltavotýnska

Kdy: 21. srpna 2011, neděle

Kde: Parník na řece Vltavě, směr Týn nad Vltavou - Zvíkov - Orlík a zpět V kolík: Od 08:30 hodin - odjezd parníku

Program: 1) Zahájení na parníku - předseda (zástupce) spolku, 2) Projížďka parníkem po řece Vltavě směrem na Orlík zámek, 3) Volná zábava na parníku (dle možnosti), 4) Prohlídka zámku Orlík, okolí - dle zájmu každého, 5) Odjezd zpět do Týna nad Vltavou, závěr - kolem 19:15 hodin

Jízdné: 140,- Kč na osobu pro členy spolku, 170,- Kč pro nečleny spolku (dospělý, dítě bez rozdílu), splatné ihned při přihlášení se na plavbu

Různé: Uzávěrka přihlásek členů spolku, jejich rodinných příslušníků, občanů včetně zaplacení jízdného je středa 17. 8. 2011 do 14:00 hodin u pí Tomkové na autobusovém nádraží. Ten, kdo se odhlásí, si bude muset za sebe zabezpečit náhradu, protože uhrazená částka se n e v r a c í !!!! (výjimkou je doložená vlastní smrt nebo vlastní hospitalizace v nemocnici apod.). Kapacita 105 míst (90 k sezení) - KDO ZAVÁHÁ, NEPLAVE!!!!!! NA NIKOHO SE NEČEKÁ!!!!

Plavba se koná, pokud je přihláшено minimálně 2/3 účastníků, tj. min. 70 účastníků.

Vladimír Brom, předseda spolku

Poprvé do mateřské školy

Vstup dítěte do mateřské školy klade na rodiče, ale především na dítě nové nároky. Základním předpokladem je, aby dítě umělo přijmout to, že bude ve skupině dětí s novými požadavky, které před dítětem vyvstávají na úrovni vztahů. Dítě musí utvářet své vztahy ve velké míře samostatně, bez rodičů, bez jejich podpory. Musí se učit známost navozovat, utvářet, udržovat a dále prohlubovat, aby si tak našlo místo ve skupině. To, zda se dítě cítí dobře, hodně závisí na úspěšných interakcích s ostatními dětmi.

Jeden ze základních úkolů učitelky je, že podporuje integraci dítěte do skupiny, tedy jeho vztahy k ostatním dětem. Životu ve skupině dětí se však musí malé děti teprve učit, neboť obzvláště prvorozené děti v rodině, které přicházejí do MŠ, jsou zvyklé na plnou pozornost dospělých osob, o nichž se nemusí s nikým dělit. Tyto děti vyžadují od učitelky nepřetržitou pozornost. Čím lépe a silněji se pak děti dokáží integrovat do skupiny, tím méně závisle se chovají vůči učitelce. Pro rodiče znamená vstup dítěte do MŠ také to, že nemají neomezenou kontrolu nad chováním a nad tím, zda se cítí dobře. Své děti svěřují zpočátku téměř neznámému pedagogovi. K této osobě je zapotřebí zaujmout vztah založený na důvěře. Právě proto je pro většinu rodičů velmi důležité, aby jejich dítě od počátku „dobře fungovalo“. Subjektivně prožité selhání třeba z toho důvodu, že od dítěte očekávají příliš mnoho nebo že nějaké vyjádření učitelky pochopí jako kritiku, znamená pro rodiče stres, pokud je jejich vztah k učitelce ještě naplněn pochybami. Se vstupem dítěte do MŠ tak rodina zažívá silnější ovlivňování zvenci.

Při nástupu do MŠ mohou nastat situace, kdy je dítě sklíčené, častěji pláče. Jeho přání zůstat doma zatěžuje vztahy mezi dítětem a matkou. Když je dítě neustále přetěžováno, projeví se u něj možná regrese v chování.

Zkušenosti s dalšími dospělými a prostřednictvím mateřské školy poznává nové formy výchovy. Ve své nové roli se dítě učí novému chování. Je třeba vzít na vědomí, že chování, které dítě rozvíjí ve skupině, by se bez mateřské školy nerozvinulo. Přejed do MŠ je pro zvláště malé dítě zátěž, neboť se musí denně orientovat s ohledem na příslušné prostorové a sociální skutečnosti. Zátěž, která pramení ze střídání oblastí života, se může u dítěte projevit pláčem, vyčerpáním nebo nespokojeností. Na základě vzájemného informování se vytváří celistvý obraz dítěte a obraz toho, jak zvládá zátěž. Zvládnutí přechodu je proces, který trvá déle, než rodiče a učitelka očekávají. Rodiče před učitelkami jen zřídka hovoří sami od sebe o problematickém chování dítěte, může to souviset s tím, že je pro ně důležité, aby navštěvování MŠ bylo bez problémů. Dialog od samého počátku snižá zábrany rodičů v tom, aby s učitelkami hovořili o chování dětí, které vnímají jako problematické. Tak může vzniknout spolupráce založená na důvěře. Naučit se překonávat potíže jakožto základní kompetence nabývá pro děti na důležitosti, a je to tudíž důležitější jako výchovný cíl v mateřské škole.

Vstup dítěte do MŠ je úsek života, jenž má zvláštní význam pro jeho rozvoj. Mateřská škola má vlastní výchovné poslání. Pro dítě začíná nový úsek života s mnoha novými požadavky, v prostředí, které se velmi liší od domova

- * rodiče nejsou určitou část dne bezprostředně k dispozici
- * dítě si musí vytvořit důvěru k nové blízké osobě, která je i pro řadu jiných dětí
- * dítě má rozvíjet vztahy se skupinou ostatních dětí
- * dítě se musí učit novým pravidlům
- * dítě se musí přizpůsobit novému dennímu režimu
- * dítě musí zvládnout sebeobsluhu.

Co děti potřebují k tomu, aby se jim ve školce dařilo?

Dítě, které nastupuje do školky, by mělo být do jisté míry samostatné. Mělo by rozumět pokynům – např. zůj si boty, obuj si bačkorky. Mělo by samo používat toaletu, umýt si ruce, najst se – držet lžičku, skleničku, umět se vysmrkat, utřít si nos, uklízet věci na určené místo. Mělo by si umět pohrát s hračkou, setrvat přiměřený čas u vybrané části.

Dítě, které je zralé na MŠ, by mělo umět naslouchat. Pravidelným předčítáním krátkých příběhů a pohádek rodiče přirozeně rozvíjejí schopnost dětí soustředit se na mluvené slovo. Důležité je rozvíjet u dětí zvědavost. To mohou rodiče probouzet tím, že si během procházky nebo cestou z MŠ společně povídají o věcech, které mohou pozorovat. Tím si rozvíjí a zdokonaluje komunikační schopnosti, které jsou důležité k vyjádření svých pocitů a dojmů.

Rodiče doufají, že se jejich dítě bude cítit v MŠ dobře, očekávají, že se děti naučí takové dovednosti, o nichž si myslí, že by samy nebyly schopny k nim své děti vést (společenské chování, pravidla, tvořivé činnosti).

Úloha učitelky je ztížena tehdy, když se rodiče snaží kompenzovat přísnější režim v MŠ tím, že doma kladou na dítě menší nároky a méně ho omezují.

Jak připravit dítě na život v kolektivu:

Nenasilným způsobem dítě osamostatňovat, aby odloučení od rodiny nenosilo těžce a nedocházelo nikdy už ke stresovým situacím, pro dítě nezdravým situacím. Doporučujeme rodičům, aby při vycházkách seznámili dítě s MŠ, ukázali mu, jak si děti hrají na zahradě, vyprávěli mu o nových hračkách a řadě dalších věcí, které samy uvidí. V žádném případě však nesmí dojít k situaci opačné, že by rodiče dítěti MŠ vyhrožovali, když neposlechnou, nechce jít ...

V rodině je potřeba navodit takovou atmosféru, aby se dítě do MŠ těšilo a přicházelo tam pokud možno bez zábran. Délka pobytu v MŠ – dítě je vystaveno psychické zátěži. Časté vstávání, 9 – 10 hodinový pobyt v MŠ ve skupině 20 – 25 dětí klade na dítě svým způsobem vyšší nároky než pracovní poměr dospělého člověka. Je proto rozumné, aby se zejména v prvních týdnech pobyt dítěte v MŠ zbytečně neprodukoval. Neméně důležité je i zdraví dítěte. Při počínajícím onemocnění má mít dítě co nejdříve klid na lůžku a potřebnou léčbu. Pokud je nemocné dítě v kolektivu, ohrožuje nejen své zdraví, ale i zdraví ostatních dětí. Také dítě, které se po nemoci vrací předčasně, může snadno znovu onemocnět, protože oslabený organismus nemá dosud dostatek obranyschopnosti. Při předávání dětí rodičům učitelce doporučujeme co nejrychlejší předání. Zdlouhavé loučení prodlužuje dobu „zvykání“.

Co děti potřebují do mateřské školy:

- * bačkory, pyžamo – označené nebo podepsané
 - * do sáčku na značku náhradní prádlo pro případ potíží, promočení, umazání, ... /kalhotky, slipy, tričko, ponožky, v zimě punčochové kalhoty...)
 - * pohodlné, volné a lehké oblečení na hraní ve třídě a vhodné oblečení na hraní při pobytu venku tzn. „co si mohu umazat při hře na zahradě, na písku, v parku“
 - * obuv by měla být pohodlná, sportovní
 - * doporučujeme oblečení s kapsou na kapesník
 - * nevhodné je teplé oblečení při hrách ve třídě, kalhoty a sukýnky na kšandy.
- Prosíme rodiče, aby z bezpečnostních důvodů nedávali dětem do MŠ pantofle.

Adaptace ukončena:

Když se dítě dokáže se odloučit od matky. Při opouštění matky nedělá velké problémy. Došlo k odloučení od rodičů. Když se dítě zapojuje do skupinového dění. Najde si vlastní okruh přátel. Má v MŠ přátele, cítí se dobře. Dovede si hrát se stejnými staršími dětmi. Dokáže si hrát a dohodnout se. Chodí do MŠ rádo, do skupiny přichází s úsměvem a zvesela. Dítě se cítí dobře, vede otevřený rozhovor. Směje se, když přichází do MŠ. Cítí se dobře, má jistotu. Samo vyjadřuje své požadavky. Přistupuje cílovědomě ke hře a ptá se ostatních dětí, zda si s ním budou hrát. Přichází s vlastními nápady. Samostatně řeší problémy. Akceptuje denní program a skupinová pravidla, dokáže je dodržovat a umí se jim přizpůsobit. Dítě zná jména učitelů a dětí. Samo přichází za personálem.

Vybráno z odborné literatury.
Za kolektiv učitelek MŠ Dewetterova zpracovala Z. Dědičová

Paničko, paničku, mám moooc velký hlad!!

V minulém čísle jsme si podrobně rozebrali, jak krmit, kdy krmit, čím krmit a proč a skončili jsme tam, kde cesta ke správnému krmení začíná, a to u lidí, kteří vám baštu pro vašeho čtyřnohého miláčka nabízejí. Věřím, že čerství majitelé štěněte jsou „div živi“ z názoru, rad a připomínek všech, co to s nimi myslí dobře. Jako první vlna přichází množství informací od chovatele, který předává štěně novému majiteli. Podotýkám, že ti slušní chovatelé dávají na cestu štěněti „štěněčí vybavičku“, která obsahuje misticčku, hračku, někdy pelíšek a balíček s krmivem, na které bylo štěně zvyklé. Každý chovatel má na krmení svůj názor, který mu samozřejmě nemůžeme brát. Stejně ve většině případů se rozhodneme dle svého rozumu. Jak jsem již minule psala, tak je nutné pečlivě prostudovat standard vyvoleného plemene, jak má vypadat dospělý jedinec, abychom nedávali krmné dávky určené pro psa s velkou aktivitou např. pejskovi společenského plemene. Rozumný člověk, který celý den sedí, také nebude pětikrát denně konzumovat kaloricky hodnotnou stravu určenou pro fyzicky pracující. Rozšířený mýtus, že štěňata mají v období růstu žrát tolik, kolik chtějí je hloupost. Je prokázáno, že rychlý váhový přírůstek a vysoká hmotnost v růstu silně zvyšují riziko, že pes onemocní dysplazií kyčelních či loketních kloubů. Tím, že se štěně a mladý pes krmí spíše strádměji, může se výrazně zlepšit jeho zdraví do budoucna.

Každý paniček si přeje, aby z jeho malého štěňátka vyrostl jednou budoucí šampion, který bude jedničkou ve výstavních kruzích, či „pracant“, co zdlá každou zkoušku hravě „levou packou“. Někdy je paniček moc netrpělivý a doslova štěně přecpává tak, aby ranném věku vypadal na dvoj-násobek. Věty: vždyť se podívajte, v devíti měsících už má xx kg! Nu a pak za nějaký čas už nevidíme nic, ani psa, ani paničku, protože oba běhají od veterináře k veterináři.

Vyplatí se nespěchat, nic neuchváat, pečlivě si prostudovat složení každého krmiva a pro které psy je určeno a doporučováno. Nenechat se zvíkat názory některých „takyprodejců“ krmiv pro psy, že co je vhodné pro ovčáka, musí být dobré pro čivavu, že je to úplně jedno. Přesvědčovat důvěřivého majitele psíka, že v otevřeném pytli s granulkami různých barev a velikostí, najde majitel pro svého miláčka to nejlepší, dovede jen otrlý prodejce. Nehledě na to, že dokázat dodržení záruční doby v těchto případech lze dost těžko. Když je konečně vybráno, štěně „vylupe“ misku, utěšeně prospívá, zbývá jen čekat, co z našeho drobečka vyroste. Nastává období her, výchovy a následně výcviku. A tady nastupují odměny ve formě pamlsků. A o těch zase až příště. Na závěr bych chtěla připomenout, že musíme mít na mysli i to, že cesta do žaludku vede přes zuby. A v tom je i u našich psích kamarádů často zakopaný pes. I pejski mají potíže se zuby, i oni by měli absolvovat preventivní prohlídky u zubaře. Protože až se bude divit, že najednou našemu fešákovci či fešandě nějak nechutná, nedojdá, či dokonce odmítá jít, když se vždycky nemohl dočkat krmení, tak vezte, že příčina může být právě ve špatných zubech. A o tom je dnešní příspěvek do podrubriky: VYČENICHANO.

Pejskaři ze čtyřiačtyřiceti měst po celé České republice mohou využít u příležitosti „Měsíce zdravého chrupu“ bezplatného veterinárního vyšetření.

Akce potrvá od 18. července 2011 do 22. září 2011 a odborníci z pojiždné veterinární poradny psy nejen z d a r m a vyšetří, ale také vysvětlí majitelům, jak se účinně starat o chrup svého pejska. Žlutý karavan bude zájemcům k dispozici mezi 14. až 21. hodinou v parcích nebo na jiných oblíbených místech pro venčení. Informace, kdy a ve kterých městech tento karavan potkáte, najdete na: www.peceopsa.cz.

Za Sportovní klub PEJSKAŘI, o.s. Týn nad Vltavou napsala:
Dana Lukášková, Chovatelská stanice REINA IZABEL,
kanárská doga, www.reina-izabel.cz

DOPISY ČTENÁŘŮ

Otištěné názory jsou vyjádřením čtenářů, ne se všemi se redakce ztotožňuje a vyhrazuje si právo krátit je.

Důchodová reforma z pohledu ČSSD

Důchodové pojištění je nejdůležitějším článkem sociální ochrany. Klíčovým cílem důchodové reformy je zajistit všem – současným i budoucím – důchodcům dostatek prostředků pro klidný a důstojný život, pro zachování odpovídající životní úrovně. Zároveň dosáhnout toho, aby byl důchodový systém vnímán rozhodující částí české veřejnosti jako spravedlivý a byl při tom dlouhodobě udržitelný. ČSSD je za přípravu a realizaci takto pojeté důchodové reformy připravena převzít svůj díl odpovědnosti.

Hlavní bolestí současného systému není to, že by se nedokázal vyrovnat s budoucím demografickým vývojem či vývojem na trhu práce, jako spíše to, že celkové výdaje na důchodový systém jsou už nyní v naší zemi výrazně nižší než v zemích se srovnatelným stupněm sociálního a ekonomického rozvoje. Dnes činí v relaci k DPH jen něco málo přes dvě třetiny průměru sedmadvacitky zemí EU. Tvůrci vládních návrhů reformy argumentují tím, že dosavadní systém není udržitelný kvůli stárnutí populace, což povede k výraznému poklesu počtu ekonomicky aktivních k počtu důchodců. Analýzy ČSSD ukazují, že tomu tak nebude a že tyto argumenty neobstojí především v dlouhodobějším výhledu. Tvůrci vládní reformy zde, aby obhájili svoji variantu důchodové reformy, záměrně klamou veřejnost. Demografické změny jsou nepochybně významné, ale nemají mechanické důsledky. Budoucí stabilita průběžného důchodového systému bude záležet na celkové produktivitě společnosti a na přijatých organizačních, fiskálních opatřeních a veřejných politikách. Z těch je to především rodinná, zaměstnanecká, vzdělávací a zdravotní politika.

Cesty k zajištění dostatečných prostředků do základního průběžného pilíře jsou z pohledu ČSSD zejména: Fixace stávající výměry příspěvků do fondu sociálního pojištění, odstranění nespravedlivého znevýhodnění zaměstnanců vůči OSVC ve výši příspěvků na sociální pojištění, postupné zvyšování příjmů sociálního pojištění s využitím dalších daňových příjmů tak, aby došlo k vytvoření mírného přebytku, ustavení Fondu budoucnosti, který bude sloužit k vyrovnání fluktuací v příjmech z důvodu nerovnoměr-

ností populačního období po roce 2025 až 2050. Jeho zdrojem by byly především určitá procenta ze zisků velkých státních firem a výnosy z případných privatizací.

ČSSD dále ve svém návrhu důchodové reformy navrhuje transformaci dosavadního systému dobrovolného soukromého penzijního připojištění se státním příspěvkem v efektivnější variantu, kde by byla zastoupena větší motivace přispěvatelů a zaměstnavatelů ve formě daňových bonusů, využití státního příspěvku pouze na čerpání doživotní výplaty penzí - v opačném případě jej vrátit do státního rozpočtu, striktní oddělení majetku penzijních fondů a jejich limitace a důsledný státní dozor.

K tomu, aby se zlepšil demografický vývoj ČSSD na rozdíl od současné vládní politiky počítá s velkou podporou rodin s dětmi. Odborníci uvádějí a příklad Francie potvrzuje, že nejlepší důchodovou politikou je robustní rodinná politika: Lidé, kteří se rozhodli mít děti, přispívají do důchodového systému hned dvakrát - jednak svými příspěvky do sociálního pojištění a dále svojí péčí o děti - budoucí plátce do tohoto systému.

ČSSD z výše uvedených důvodů nevidí nutnost navrhované vládní důchodové reformy, jejíž hlavním motivem je dále omezovat veřejné sociální pojištění ve prospěch komerčních zájmů privátních důchodových fondů, provozovaných nadnárodními finančními institucemi a přeměnit veřejné starobní důchody, zajišťující důstojné stáří na pouhou chudinskou dávku. V souvislosti s tím je navrhované zvyšování sazeb DPH bezprecedentním opatřením, namířeným proti většině národa a vyvolá jen další sociální a ekonomické problémy.

MVDr. Jiří Mikeš (autor je členem MO ČSSD)

Jsem členkou odborové organizace v závodě Mikrona tady v Týně nad Vltavou, každoročně připravuji dětský den na podnikové střelnici a tak po loňském roce kdy mi nevyšlo pozvat na tuto akci požárníky, aby předvedli dětem svou techniku kvůli pořádané soutěži, jsem již letos požádala svého kolegu který je dobrovolným hasičem již v měsíci únoru zda by nedomluvil se svými nadřízenými u nich povolení této akce. Akci jsme naplánovali na 4. 6. 2011 a dostali jsme ale, bohužel, pouze ústní povolení. Dne 25. 5. 2011 jeden týden před pořádanou akcí se toto změnilo. Nevím proč trestají nevinné děti. Proto děkuji ještě jednou vedení hasičů (požárníkům) za zkažené překvapení pro nevinné děti.

Za závodní výbor a pořadatele Jana Vrbová

Setkání po deseti letech

Nyní v srpnu tomu bude deset let, kdy jsem psala článek o svém kamarádovi z dětství, Jiřímu Koberovi. Tenkrát, pokud si ještě matně vzpomínáte, neboť ten čas tak strašně rychle letí, se článek jmenoval „Splnit si sen znamená také dřinu“. Proč se k tomu článku opět vracím? Jednak v té době byl Jirka poměrně úspěšným vltavotýnským rodákem, neboť pokořil sólově sedmitisícovku (v té době to byl výškový rekord Jihočeského kraje tzv. „Výstup roku“), a také závodil v kvadriatlonu v kategorii veteránů tj. věk od 40-45 let a vyhrál. Stal se mistrem světa. Samozřejmě, že slavil další úspěchy, ale my ho v našem článku opouštíme v době, kdy si chtěl splnit své velké osobní přání, a to zúčastnit se kvadriatlonu ve Španělsku. Zda se mu to podařilo nebo slavil sportovní, ale i osobní úspěchy v jiné kategorii, se zeptám přímo Jirky, se kterým mám schůzku. A ještě vám na Jirku něco prozradím, on totiž v tomto měsíci srpnu bude slavít neuvěřitelných 50 let. Sice si nechal narůst dlouhé vlasy a plinovou, ale to je asi jediná proměna, kterou jsem u Jirky zaznamenala. Stejná postava, stejná vitalita, zkrátka stejný kluk z oddílu jestřábů, jen snad více zkušeností, výher, ale možná i neúspěchů, které život s sebou přináší. Je čtvrtěk odpoledne a já stojím před Jirkovým atelierem. Jsem moc zvědavá na to, co se dozvím z jeho desetileté činnosti, tj. od doby, kdy jsme si s Jirkou do novin povídali naposled.

„To je fakt, že uběhlo deset let od našeho rozhovoru?“ zeptal se mě Jirka. Na moji odpověď, že je skutečně tomu tak a že bych ráda věděla, co se od té doby v jeho životě zásadního událo, začal vyprávět.

„Má odpověď na období deseti let zpět má několik rovin. Jednak rodinou, pracovní, dále sportovní, kam patří můj oblíbený sport kanoistika, potažmo kvadriatlon, kterého jsem se dlouhá léta zúčastňoval. Dá se říci, že jsem tu svoji aktivní sportovní kariéru ukončil v roce 2007, kdy jsem se zúčastnil závodu dlouhého kvadriatlonu v Německu na Baltu, kde se závodilo: 5 km plavání, 20 km na vodě, 100 km na kajaků, 20 km v běhu. Závod trval osm a půl hodiny. Hodně jsem se na tento závod připravoval, stál mě skutečně mnoho sil a dřiny. Tam se mi podařilo získat druhé místo na mistrovství světa veteránů. Mezi seniory se mi podařilo být sedmý na světě, což považuji za maximum, co jsem mohl dokázat. Jsem spokojený, neboť dá se říci, že jsem odešel na vrcholu své kariéry. Od té doby sice sportuji stále, ale pouze rekreačně. „Musím říci, že je to zásluhou i mojí manželky, která je velmi tolerantní

a která mi umožnila realizovat moje aktivity.

A co tvůj sen zúčastnit se kvadriatlonu ve Španělsku?

„Tam jsem nakonec nejel, neboť, když jsem byl ve formě, tak se tam ty závody nekonaly a nyní nemám čas se tomuto sportu již plně věnovat. Svůj sen jsem si splnil již v tom dlouhém kvadriatlonu, o kterém jsem již hovořil. Ale kvadriatlonu se věnuji dál, co se týká organizování závodů tady v Týně nad Vltavou. Letos to byl desátý ročník světového poháru v kvadriatlonu a myslím si, že už tady má své určité místo mezi jeho příznivci. V našem kanoistickém klubu pomáhám při pořádání závodů. Vyvrcholením bylo pořádání mistrovství světa v kanoistickém maratónu v roce 2008, kde jsem měl na starosti technické zabezpečení a režii celého programu. Byla to velká výzva nejen pro mne, ale pro celý náš klub. Udělali jsme to doslova, jak se hovorově říká „na koleně“, ale na takové úrovni, že pro všechny účastníky to byl nezapomenutelný zážitek.

„Ať již to byly tratě, ubytování, které byly srovnatelné se světovou úrovní, ale ještě jsme tomu dali něco navíc. Naše město jsme prezentovali tak, aby tam vyznělo, že jsme město historické s voražskou a trempskou historií. Promítali jsme na velkoplošnou televizi dobové fotky trampů, jak sjíždějí Vltavu; promítání bylo doprovázeno naší trempskou skupinou Vandrband. Měli jsme tam i vystoupení voražské kapely, která zpívala vyložené klasické voražské písničky, a tento program uzavíral symfonický orchestr z J. Hradce, který hrál „Mou vlast – Vltavu“ a k tomu se promítaly dobové fotografie Vltavy (např. Čertovy proudy... co dnes vlastně neexistuje) A co bylo důležité? Že jsme neudělali žádné dluhy.

Dobře, stále hovoříme o tvém „koničku“, někdo tě k němu přivedl, a co ještě jiného děláš?

Opět se k tomu „koničku“ vracím. Trénuji v kanoistickém klubu malé děti. To je od 6 let do 13 let. Děti bývalo více, ale v tom měřítku celorepublikově jsme na tom stále dobře. Tento sport není zábava. Je to stálá systematická práce, odříkání a dřina. Ale výsledky, pokud ty děti u toho zůstanou, a dokáží na sobě pracovat, za to stojím. V našem klubu vyrostlo několik mistrů světa.

K vodě a kanoistice mne přivedli rodiče. Tatínek byl zakládajícím členem kanoistického klubu v Týně nad Vltavou

Co ještě říci k tvé desetileté činnosti, kdy jsme si naposled vyprávěli?

Mám radost z toho, jak v současnosti vypadá Týn. Po revoluci to bylo město poničené necitlivými architektonickými zásahy. Dnes je to jinak. Město je hezké, lidé sem rádi jezdí a já jsem rád,

že jsem u toho mohl být, přijít s určitými myšlenkami a názory. Např. úprava nábřeží pod školou na Malé Straně, záchrana domu čp. 37 (dnes tam sídlí starosta). Ten byl odsouzen ke zbourání. Ten samý osud měl stihnout dům čp. 24 (obchod p. Sadil) Byl jsem u změny formy náměstí, přestavby ZS na Vinařického náměstí, přestavby MŠ Deweterova ulice, přeměny historické radnice a mnoha dalších. Co se mi nepodařilo? Aby nebyly zbourány některé domy, hospoda u Pintnerů, dům Přihodů, dům pana Zábuse, Benešovy mlýny..... To bylo zcela zbytečné.

Co považuješ za svůj největší úspěch?

Je to rekonstrukce Sokolovny, i když k mému překvapení, když se tato rekonstrukce dokončovala, vzbudila v lidech obrovskou nevoli. Zpočátku to bylo prioritou všech politických stran, a před dokončením samotné rekonstrukce nastal problém, jakým způsobem se to dělá, proč se to dělá atd. Připadalo mi to nefér a věřím, že časem tuto budovu přijmou i ti lidé, kterým se přestavba nelíbí. Radost mi dělají cizí lidé, kteří navštíví Sokolovnu a jsou nadšeni řešením této budovy a nechápou její kritiku. Samozřejmě, že Sokolovna na dobu, ve které byla stavěna, byla vysoce nadstandardní. Současný projekt je dán do současné doby, aby budova splňovala všechna kritéria, které má mít. A odmítám i tvrzení, že přestavbou Sokolovny se naše město zadlužilo natolik, že dluh budou splácet ještě naše děti. To skutečně odmítám. Projektů, na kterých jsem se podílel, je skutečně celá řada. Namátkově: cílová věž kanoistického oddílu, přestavba bývalého soudu, dnes v ní sídlí Policie, záchrana již zmíněného domu čp. 37 a 24, městská galerie. Jsem podepsán i pod kontroverzním řešením starého mostu v rámci splavnění Vltavy. A jen historie ukáže, zda se nějaké řešení použije či ne. Já jsem pouze nabídl lidem možnost z několika variant. Podílel jsem se na výstavbě kaple v Čihovicích a vlastně i Domova sv. Anežky. V současné době pracuji na studii přestavby a využití kasáren. Věřím, že tam vznikne plnohodnotná čtvrť.

Zajímavou oblastí v projektové činnosti jsou práce na objektech sociálních služeb. V současné době se podílím na projektech „Dvorec“ Temelín“ obce Temelín a projektu pro sociální služby v Nuzicích pro Občanské sdružení Rybka.

A tady končí obyčejné vyprávění s obyčejným klukem, který půl století zasvětil řece Vltavě u které vyrostl a kam ho přivedl jeho tatínek (mimo jiné mistr v řezbářství). A část života zasvětil svojí práci, kterou má rád. Je vůbec něco obyčejné, pokud věnujeme sebe? Já myslím, že ne. Vždy je to cena srdce.

Eva Dvořáková

Koloděje cup 2011

V sobotu 30. 7. se na hřišti v Kolodějích uskutečnil již 4. ročník fotbalového turnaje za účasti mužstev - FK Olympie Týn n. Vlt. B, Slavoj Temelín, Sokol Chrástany a domácích SK Koloděje nad Luž.

Michal Barták s cenou pro nejlepšího hráče turnaje.

V prvním zápase se utkala mužstva Koloděj a Chrástany. Ze soupeřů potkávajících se ve 3. třídě okresního přeboru se nakonec radoval domácí tým po těsné výhře 1:0. Druhé semifinále bylo záležitostí týmů, které se v příští sezóně budou potkávat ve 2. třídě okresního přeboru - tedy Temelína a Týna B. Toto utkání skončilo 3:3 v dramatickém penaltovém rozstřelu se nakonec radovala týnská rezerva.

V boji o třetí místo byli úspěšnější hráči Temelína, kteří porazili Chrástánské 4:1. K finálovému zápasu proti sobě nastoupily stejně jako loni domácí Koloděje a Týnská Olympie. Ve velmi zajímavém utkání plném šancí pohledných akcí i gólů, zvítězilo domácí mužstvo v poměru 4:2.

Konečné pořadí: 1. SK Koloděje, 2. FK Olympie Týn B, 3. Slavoj Temelín, 4. Sokol Chrástany. Nejlepší hráčem byl vyhlášen kapitán vítězného týmu Koloděj Michal Barták.

Za všechny aktéry bychom rádi poděkovali divákům, kteří hráče i přes chladné a deštivé počasí přišli podpořit a energetické společnosti ČEZ a.s. která akci podpořila v rámci Vltavotýnského oranžového roku.

ROZPIS KOLODĚJE - PODZIM 2011

DOMÁCI	HOSTÉ	DATUM	DEN	HODINA
Dívčice	SK KOLODĚJE	27. 8.	SO	17.00
SK KOLODĚJE	Pištín	3. 9.	SO	16.00
Žabovřesky	SK KOLODĚJE	10. 9.	SO	17.00
SK KOLODĚJE	Vrábče	17. 9.	SO	16.00
Dubné	SK KOLODĚJE	25. 9.	NE	16.30
SK KOLODĚJE	Nemanice	1. 10.	SO	16.00
„Bavorovice „B“	SK KOLODĚJE	8. 10.	SO	13.30
SK KOLODĚJE	Borek	15. 10.	SO	15.30
Chrástany	SK KOLODĚJE	23. 10.	NE	14.30
SK KOLODĚJE	Úsilné	29. 10.	SO	14.00
Mokré	SK KOLODĚJE	5. 11.	SO	14.00

Volejbalový turnaj

V rámci Vltavotýnských slavností uspořádala TJ Jiskra Týn nad Vltavou v sobotu 30. července volejbalový turnaj smíšených družstev. Vzhledem k významnosti datu konání byl turnaj organizován ve větším měřítku než obvykle. Sjelo se 15 družstev nejen z Jihočeského kraje. Nejvzdálenějším účastníkem byl tým z Nymburka. Všichni byli natěšeni na den plný volejbalu. Bohužel turnaj poznamenalo špatné počasí a znemožnilo turnaj dohrát a tak byly sehrány pouze zápasy v základních skupinách. O konečném pořadí bohužel musel rozhodnout los a štěstěna.

„Konečné výsledky“: 1. Tábor, 2. Beblín, 3. Píchánci, 4. Veselánci, 5. Licek Family, 6. Vltava ČB, 7. Čertovy koule, 8. Bosch, 9. Bechyňe

Děkujeme sponzorům akce, bez kterých by takovýto turnaj nemohl být uspořádán – Jaderná elektrárna Temelín, Vltavotýnské kremrole - Radka Trísková, I&C Energo a.s., Betonpres Týn nad Vltavou, Instamat – Ďuriačková Milena, EXUCET, s.r.o., Rumpold-T s.r.o., fa TOJE.

Petr Šonka
TJ Jiskra Týn nad Vltavou, o.s.

VLTAVOTÝNSKÝ VOŘÍŠEK 2011

IV. Vltavotýnská voříšská je za námi, počasí se na neděli 10. 7. 2011 umoudřilo a nechalo nás v klidu prožít pěkné dopoledne se psy.

Velmi nás potěšilo, že na naše voříšskády přijíždějí účastníci i z jiných měst, někteří se pravidelně vrací. Nyní jsme tu měli nadšence z Českých Budějovic, Tábora, Veselí nad Lužnicí, Vimperka, Písku. Pěkné počasí přilákalo diváky, kteří okukovali soutěže a vystavené výrobky, které přivezly členky občanského sdružení CIBELA a OS KOČKY České Budějovice. S oběma sdruženími jsme navázali spolupráci již minulý rok a věříme, že bude víc takových společných akcí.

Jako doprovodný program proběhla ukázka dogdancingu, slečna Anička Kratochvílová z Milevska přijela se svojí fenečkou Sedy a předvedla vlastní sestavu. Holky se moc líbily, o čemž svědčil velký potlesk od přítomných diváků.

A abychom ukázali všem, jak se to dělá a dělat se to má správně na „opravdické“ výstavě, kde se vystavují pejsci s průkazem původu a soutěží o tituly, pozvali jsme si majitelku chovatelské stanice plemene cane corso ČERNÝ ŠAOLIN, paní Ing. Kateřinu Riedlovou. Paní Riedlová je nejen velmi uznávaná vystavovatelka, ale také úspěšná chovatelka tohoto krásného plemene, má za sebou víc jak čtyřicet odchovů. Ukázala nám perfektní předvedení v kruhu pejska cane corso a jako kontrast k velkému plemeni předvedla malou čivavičku Mickey Mouse, která se stala miláčkem všech okolo.

Kamarádky z CIBELY představily pejska určeného k adopci, fenečku Kristýnku a děvčata z OS KOČKY pak dvě malá kotátka. Jedno kotátko mělo štěstí a našlo hodné páničky.

A nyní k vlastnímu programu:

První kolo - výstava pravých voříšků proběhla tak, že suverénně vyhrál pejsek PLUTO paničky p. Lucie Cirokové z Týna nad Vltavou. Byl to zkrátka vořech nejvořechovatější. Druhé místo patřilo sl. J. Hiršové s křížencem ridžbeka a hovawarta, třetí místo pak p. Evě Rojtové s nádhernou fenečkou Lakynkou.

Druhé kolo - výstava psů poznatelných plemen: první místo p. H. Votavová s fenečkou Lízou, druhé místo Michal Hrnčiarik s fenečkou Rufinou a třetí místo zbylo na p. J. Fukovou s fenečkou Jackie, zvanou Šíba. Hlavní výhra - vítěz IV. vltavotýnské voříšskády r. 2011 však putuje do Týna nad Vltavou - paní Lucii Cirokové a pejskovi PLUTOVI. Oběma moc gratulujeme!

Dalším bodem programu bylo psí maškarní. Tady hodnotili přítomní diváci svými hlasy. Bezkonkurenčně vyhrála maska Karkulky - malý jorkšírek Kubíček v šatičkách, majitelky p. H. Votavové. Na co se však všichni nejvíce těší, to jsou rychlostní soutěže. Je to jednoduchý běh tunelem tam a zpět a ještě zbývá proběhnout mezi tyčkami. To vše pániček s pejskem společně. Hlavní vítězka, slečna Domínová s kokršpanělem Otíkem z Blatova se zdráhala, soutěž prý ne, a ejhle!!

Po tuhém boji zvítězila a jen o „fous“ porazila p. Votavovou s Kubíčkem. Takže první místo obsadil „týňák“ Otík z Blatova se sl. Domínovou, druhé místo patří „přespolní“ p. H. Votavové s Kubíčkem, třetí místo zbylo také na „přespolní“ sl. L. Punčochářovou s pejskem Darym.

Díky štědrosti hlavního sponzora - firmy DIBAQ, a. s. si každý účastník voříšskády odnesl tašku plnou psích dobrot. Vítězové navíc ještě barel na krmivo a hezký pohár. Firmě DIBAQ, a. s. touto cestou moc děkujeme za vstřícnost.

Velké díky patří našim pomocnicím, díky jejich pomoci proběhlo vše tak, jak mělo.

Jsou to: p. Romana Babková, p. Iva Marková, p. Jana Burianová, p. Iva Krejčová st. Sl. Ivě Krejčové ml. zároveň děkujeme za pořízení fotodokumentace celé akce. Je vidět, že si tato nová týnská aktivita získává stále více příznivců.

Nyní je naše IV. vltavotýnská voříšskáda 2011 již minulostí, ať žije pátý ročník!!!

Za Sportovní klub Pejskaři, o. s. Týn nad Vltavou:
Dana Lukášková, jednatel, ekonom klubu <http://skp.webnode.cz>.

Vítězem 37. ročníku Memoriálu L. Světa SK Strakonice 1908, ale Olympie se divizionářů nebála

Snad se nebudu mýlit a se mnou řada pamětníků napíšu-li, že na Memoriálu Ladislava Světa by se na vzorně upraveném trávníku kromě Olympie kdy sešla jako jeho účastníci tři divizní mužstva, letos FK Tábor, SK Strakonice 1908 a SK Slavoj Český Krumlov. To dodalo v roce, kdy uplynulo od jejího založení 90. roků, avšak po sedmiletém působení v KP, žel, pád do 1. A třídy, zvláštní půvab. Mělo se ukázat, byt mistrovská sezóna ještě nezačala, zda se s omlazeným celkem může po roce v KP znovu objevit.

FK Olympie – FK Tábor 0 : 0 /p. k. 5 : 4/

Olympie v prvním utkání naznačila, že se divizního soupeře nemusí zvlášť bát, neboť v celkem vyrovnaném utkání měly oba celky po několika příležitostech ke vstřelení branky. Táborští borci měli šanci už v 5. minutě, ale brankář Šmitmajer jim radost nepokazil. Velkou příležitost měl ve 12. min. Spěvák, ale tu, jak se říká, ze tří metrů „zazdil“. Do druhého poločasu (hrálo se 2 x 30 minut) udělali trenéři obou mužstev řadu velkých změn, jistě proto, aby si prověřili výkonnost dalších hráčů. V druhé fázi utkání se oba celky snažily o vstřelení branek, aby si mohly zajistit finálovou účast. Nejvíce ohrožoval tábořskou branku Kášek, ale jeho střely stejně jako Spěvákova hlavička minuly vytožený cíl. Hosté už tak pilní ve střelbě nebyli, jedinou velkou příležitost ve 33. min. jim zmařil Švejda svým výtečným zákrokem. A tak došlo na penalty, které by určily vítěze. Zatímco Olympie proměnila všech pět (střelci Spěvák, Vařil, Jos. Brom, Kodad a Červenka), Tábor jen čtyři. Do finále tak šla Olympie.

SK Slavoj Český Krumlov – SK Strakonice 1 : 1 /p. k. 1 : 3/

Aktivněji začali krumlovští hráči, v několika minutách měli výhodu tří rohových kopů, z nichž však nic nevytěžili. V 15. min. měl velkou příležitost strakonický hráč, ale jeho „délouku“ krumlovský zadák hlavou zvedl nad branku. Časomíra ukazovala 19. minutu a Krumlov šel brankou Plyšky za pomoci strakonického hráče, do vedení. Ve 22. min. mohlo být vyrovnáno, ale střela strakonického hráče šla do boční sítě. Ve 37. min. měl smůlu krumlovský střelec vedoucí branky, který „vlastencem“ daroval Strakonici vyrovnání. Do finále mohl postoupit Krumlov, to by ovšem nesměl zahodit velkou příležitost jeho útočník, který minul prázdnou branku.

FK Tábor – SK Slavoj Český Krumlov 6 : 0 /5:0/

V utkání o 3. místo začali táborští hráči utkání ve velkém stylu, neboť do 24. minuty dokázali bezzubému soupeři nadělit pět branek, když o dvě z nich se postaral Trněný svými bombami za záda krumlovského brankáře. Druhý poločas byl už na branky chudší. První nebezpečnější střelu tábořskou branku vyslali divizní nováčkové ve 40. minutě a o sedm minut později nastřelili břevno. Poslední slovo měli opět hráči z Tábora, už ne tolik hladoví po brankách, v 56. minutě, kdy Rabiňák stanovil konečné skóre na 6 : 0. Zhruba 220 diváků konečně po čekání na branky (padly jen dvě v předchozích utkáních) se jich více přece jen dočkalo.

FK Olympie – SK Strakonice 1908 1 : 2 /0 : 1/

Finálové utkání nezačalo pro Olympii zrovna šťastně. V 5. a 8. minutě se Vařil (proč hraje v obraně?) dopustil dvou hrubých chyb v rozehrávce. Tu první Strakonice ještě nepotrestaly, ale po té druhé už udeřily. Ujaly se vedení 0 : 1. Hráči Olympie se pak v blízkosti jejich branky přece jen začali objevovat, ale naráželi na bezchybně hrající obranu vedoucího mužstva. Do šance se přece jen dostal Kášek, jenže jeho ostrá střela mířila do středu branky, takže brankář dlouholetých divizionářů s ní velké problémy neměl. V druhém poločase (finále se hrálo na 2 x 35 minut) se Olympie snažila o vyrovnání nebo snad o velké překvapení? Nemuselo být k němu daleko. Šance se vyskytla ve 42. minutě, kdy byl v pokutovém území sražen Buriánek a rozhodčí nařídil penaltu. Naskytla se možnost vyrovnat a finále zdramatizovat. Žel, nestalo se tak. K míči se postavil Spěvák a – nedal. Jak se říká – nedáš – dostaneš. Snad po minutě se Strakonice dostaly do blízkosti týnské branky a porostřelily padajícího Šmitmajera. Olympie však nerezignovala. „Jedovka“ Plojhora skončila nad brankou, s Buriánkovou slabou střelou si brankář poradil a smolař Spěvák v 52. min. vyloženou šanci pár kroků před brankou nezužitkoval. V 60. min. se vyznamenal Šmitmajer, který málo vídanou bombu hostů vyrazil na roh. Diváci se branky v síti hostů, leč pozdě, přece jen dočkali. V poslední minutě přihrál Plojhor Bočkoví, který snížil na 1 : 2. A mnoho z nás si říkalo: nebyt hrubých chyb na začátku utkání a neproměněné penalty, nemohly by o vítězi Memoriálu rozhodovat opět pokutové kopy? Žel, nestalo se. I tak se ale hráči Olympie za prohru ve finále stydět nemuseli. Naopak. Druhé místo před divizními celky je úspěchem. Vždyť se na hřišti objevila vedle pár starších i řada mladých, myslím že nadějných tváří.

Trenér Čadek měl k dispozici tyto hráče: Švejdu, Šmitmajera, Kodada, Lukeše, Pomijeho, Červenku Vlad., Červenku Luboše, Šáleného Michala, Šáleného Miroslava, Vařila, Buriánka, Štose, Plojhora, Broma Josefa, Spěváka, Káška, Bočka. Zápsy odřídili rozhodčí Sajtl, Stiegler a Krčín.

Nejlépešími a odměněnými hráči jednotlivých mužstev byli: Strakonice – Liška, Olympie – Pomije, Tábora – Rabiňák, Č. Krumlova – Plyška. Nejlepší brankářem Memoriálu byl vyhlášen týnský Švejda.

Memoriálu, jako téměř vždy, byla přítomna vdova po zavražděném manželovi, paní Světelová se svými nejbližšími.

Poháry a ceny mužstvům předával František Němec, místostarosta města Týn nad Vltavou, které spolu s Jadernou elektrárnou Temelín společností ČEZ, generálním partnerem Vltavotýnského Oranžového roku, nad Memoriálem převzaly záštitu.

Sponzory byli: Cyklo Otčenášek, RUFA, Autoservis Novotný, AUTO – MOTO Beránek.

Kanoisté na mistrovství České republiky

Letní měsíce jsou pro většinu sportovců dobou relaxace a odpočinku. U kanoistů je tomu právě naopak. Tento sport má v tomto období vyvrcholení závodní sezóny. Letos se poprvé jelo oddělené mistrovství ČR na krátkých tratích pro některé věkové kategorie. Zatímco dorost, junioři a senioři se utkali v Račicích 22. - 24. 7., benjaminci a žáci soutěžili v Sedlčanech.

Do Račic přijel náš tým s odhodláním udržet si dobré postavení v bodování českého poháru mládeže a získat i individuální medaile. Citelným oslabením byla ale neúčast jedné z hlavních opor týmu, Jitky Luňáčkové. Tu před vrcholem sezóny potkala velká smůla, když si na soustředění před mistrovstvím Evropy junioři, kam se nominovala, poranila rameno a závodní sezónu pro ni prakticky skončila. Celkem se podařilo našim závodníkům získat šest bronzových medailí. Oproti minulým létům to bylo méně medailových umístění.

Bronzové medaile získali junioři na C4 na 1000 m ve složení Jakub Kobera, Petr Mára, Dušan Trčka a Miloslav Ponec. Ve společné posádce na K4 s Lukášem Chochoilkou, Josefem Liškou a Macháčkem Jiřím byl Tomáš Plaňanský na K4 1000 metrů. Dorostenci Sonka Václav, Simon Karel, Pytr Leoš a Čakarov Pavel rovněž na K4 na 1000 m. Na sprinterské trati 200 m si třetí místo vybojovala v kategorii K2 Anna Šusová se Štěpánkou Strýčkovou. Na 500 m byl Jakub Kobera s Petrem Mára rovněž třetí. Poslední medaili v kategorii K4 na 500 m získala Kateřina Luňáčková.

Čtyřkajak Ludmila Koberová, Marie Dvořáková, Nela Novotná a Kateřina Luňáčková po zisku bronzových medailí na MČR.

O týden později se na Sedlčanské přehradě sešli nejmenší kanoisté, benjaminci a žáci. I zde se podařilo našim svěřencům získat medailová umístění. Magdaléna Koberová získala dvě bronzové medaile, jednu na 500 m a druhou na 200 m. Stejnou medaili si vyjela kanoe Jan Dolejší s Vojtěchem Nováčkem na trati 500 m. Jan Dolejší byl navíc rovněž třetí na C1 na 500 m. Nepopulární čtvrté místo obsadili Štěpán Studlar a Vojtěch Nováček na K1 na 200 m. Mezi žáky potvrdili stabilní výkonnost kanoisté Martin Fiala a Václav Klein. Martin byl dvakrát třetí (na 200 i 500 m), společně s Václavem Kleinem byli druhí na 500 m. Na 200 m dojeli rovněž druhí, ale byli diskvalifikováni, protože si jeden z posádky zapomněl vzít povinnou záchrannou vestu. I tak se dá přijít o medaili. Oba dva získali ještě bronzovou medaili v C4 na 500 m. Čtyřkajak Luňáčková ve složení Ludmila Koberová, Nela Novotná, Marie Dvořáková a Kateřina Luňáčková vybojovali třetí místo na 200 m, když jim o pověstný „vlásek“ unikla medaile v závodě na 500 m. Z početného startovního pole byli jednou ze dvou posádek složených ze závodnic jednoho oddílu. O to je jejich výsledek cennější. Nejlépešími závodnicí se stala Kateřina Luňáčková. Ta kromě již zmíněného třetího místa ze čtyřkajaku získala zlatou medaili na K2 na 200 m společně s Janou Krpatovou z USK. S tou obsadili v závodě na 500 m druhé místo. Na kajaku pak obsadila v závodě na 200 m třetí místo. Ve stejné disciplíně na 500 m byla čtvrtá. Do závodu nastoupila se zdravotními problémy, což ji možná připravilo o další medaili. Rovněž pěkné čtvrté místo na 200 m vyjela Ludmila Koberová. Celkově byly závody poznamenány nepříznivým počasím. Prakticky po oba dny přišlo a byla zima. Všichni naši závodníci si dokázali po celou dobu závodů udržet dobrou náladu a dokázali se radovat ze svých úspěchů.

Oproti minulým létům naši závodníci nezískali tolik medailí. Projevil se odchod silné generace představované bratry Dlouhými, Zuzanou Serou a nemožností startu Jitky Luňáčkové kvůli zranění. Mladší závodníci musí na sobě ještě zapracovat, aby je dokázali následovat. To, že mnozí jsou toho schopni rozhodně na letošním mistrovství České republiky ukázali. Šéftrenérka Ing. Jitka Luňáčková mohla odjíždět domů s pocitem, že celý závodní tým odvedl dobrou práci.

Za KKJ, Jiří Kobera

Světový pohár v kvadriatlonu

Na kanoistickém stadionu Valcha v Týně nad Vltavou se již po desáté sešli milovníci kvadriatlonu. Za příjemného letního počasí se v právě poledne v chladivé vodě Vltavy vydalo na trať dvacet osm závodníků. Závod se jel jako světový pohár seniorů a mistrovství České republiky veteránů. V závodě nastoupili naši nejlepší závodníci mezi muži - Leoš Roušavý a Michal Háša, závodník z nedaleké Bechyně. Kromě českých sportovců nastoupili na trať závodníci z Rakouska, Německa, Francie, USA a Nového Zélandu.

Po plavecké části vylézal z vody jako první Václav Sobotka, s těsným náskokem před Leošem Roušavým a Moyssem Pererem z Nového Zélandu. Na kajaku se ale do čela dostal Leoš Roušavý a na kajaku svůj náskok před Michalem Hášou ještě mírně zvýšil. Cílovou páskou proběhl s náskokem tři a půl minuty před druhým Michalem Hášou a třetím Súsou Petrem. Mezi ženami zvíťazila Karsten Mielke z Německa Juniorským mistrem České republiky se stal Martin Tůma z KVS Praha. Mezi veterány získali tituly Sobotka Václav ze Sokolova (kat. 40-49 let), Skalický Zdeněk z Pluto Team Praha (kat. 50-59 let) a Miroslav Kocum (M60+). Na závěr programu byla pro závodníky uspořádána malá narozeninová oslava. K dobré náladě zahrála vltavotýnská bluegresová kapela Luňáci.

Poděkování patří všem pořadatelům, kteří připravili pro závodníky kvalitní závod, Českému svazu triatlonu za finanční podporu. Bezpečnost při cyklistické části pomáhala zajistit Městská policie Týn nad Vltavou. Závod se mohl uskutečnit díky podpoře sponzorů: ČEZ ETE-generální partner, HELUZ, ELBH, EX – účet, Týnkov, Stavistství Kakaščík, C Plastik, Atelier Kobera, Triol, s. r. o., Yabasta, Pilsner Urquell, Požární bezpečnost staveb Josef Baštyř, JIS a. s., Slípka, a. s., Daňhel, s. r. o., Jednota České Budějovice, s. d., ELBH, s. r. o., Cyklo Otčenášek, Víkend - Macháček, Magdaléna Zatloukalová.

Jiří Kobera

Katedrála

Když slyšíme slovo „katedrála“, nejspíše se nám vybaví vskutku ostudný spor církve a státu o pražskou katedrálu sv. Víta. Ale katedrála je daleko širší pojem. Je to pojem, jímž se označuje hlavní kostel diecéze - sídelní kostel biskupa. Slovo je odvozeno od řeckého podstatného jména „katedra“, které se překládá jako stolice nebo křeslo a vztahuje se k přítomnosti biskupské nebo arcibiskupské stolice nebo trůnu. Toliko krátce k podstatě slova. Katedrálu má každá diecéze - tedy i naše českobudějovická. Jejím patronem je svatý Mikuláš. Možná, že mnozí z nás byli několikrát na Černé věži, spoustakrát na náměstí nebo v okolních budovách a obchodech, ale do katedrály jen tak nezašli. A přece, je to jediný kostel, jehož dveře zůstávají otevřené pro všechny lidi bez rozdílu, a to každodenně po celý rok. Každý, kdo přichází nebo jde prostě kolem, může se zastavit v katedrále, aby se ztišil, pomodlil a poklonil se Pánu, nebo se jen v klidu pokochal nádherným interiérem kostela, jehož historie sahá až do 13. století (základ-

ní kámen dnešní katedrály byl položen roku 1265, tedy krátce po založení města). Ale k současnosti.

Poslední zásadní rekonstrukcí celého interiéru katedrála prošla před čtyřiceti lety. V duchu dokumentů II. Vatikánského koncilu se tehdy přistoupilo k odvážné realizaci úprav liturgického prostoru. Kdo právě zapřemýšlel o návštěvě těchto prostor, tak si ale bude muset zajít chut.

Od 11. června letošního roku je českobudějovická katedrála sv. Mikuláše uzavřena pro veřejnost. Důvodem je celková rekonstrukce chrámu. Budou provedeny nové rozvody elektřiny, rekonstrukce podlahy i topení a stranou nezůstane ani umělecká výzdoba chrámu. Rekonstrukce, na kterou se Děkanství u sv. Mikuláše již podařilo získat smluvně uzavřený příslib na účelově vázanou dotaci z fondů Evropské unie, by měla trvat dva roky.

Během této doby převezme dočasně její provoz kostel Obětování Panny Marie na Piaristickém náměstí (tzv. Klášterní kostel). Že jste tam ještě nebyli? Ale to je nejceněnější historicko-umělecká památka Českých Budějovic a jedna z nejceněnějších památek jižních Čech...

MK

Baráčníci z Týna nad Vltavou blahopřejí sousedovi Václavu Svobodovi k 70 letům. Přijeme štěstíčko a zdravíčko, v životě jen sluníčko, v srdci jenom lásku měj, života si užívaj.

Přeje konšelstvo

v klidu a pohodě druhou půli prázdnin a sejdem se opět 7. září /ve středu/ v 17,00 hod. na konšelském sedění na rychtě. Na tomto sedění budou skládat slib i nově přijatí členové.

Jaroslava Svobodová, syndička

DĚKUJEME

členům Sboru dobrovolných hasičů v Týně - Pavlu Valentovi, Tomáši Valentovi, Václavu Bartuškoví, Janu Bartuškoví, Ladislavu Vornayovi a Václavu Kolářovi za jejich práci na opravě komínů na rychtě /bourání přiček/, za úklid a řezání dřeva a čištění okapů. Nejenže vzorně odvedli svoji práci, ale navíc po sobě uklidili veškerou vykopanou suť. Našemu sousedu Františku Hamanovi děkujeme za dokončovací práce, související s opravou komínů /zazdění a oprava kouřovodů a následně vymalování zdi za kamny/. Děkujeme i panu Davidu Blažkovi za naaranžování krojů na figuríny na městské slavnosti a za jeho rady při kompletování krojů. Současně děkujeme i p. Ladislavu Hodnému ml. za přepravu figurín na stanoviště na Vltavotýnských slavnostech i za odvoz zpět na rychtu, rybářům za poskytnutí stanů, městu Týn za zapůjčení stolů a lavic, divadelní společnosti Vltavan za zapůjčení prodejního stánku a poskytnuté zázemí v divadelní šatně. A také děkujeme všem tetičkám a sousedům, kteří se zúčastnili naší prezentace na slavnostech a kteří důstojně reprezentovali naši baračnickou obec, navzdory nepříznivému počasí.

Jaroslava Fialová, rychtářka Obce baračníků VITORAZ

Šachy

Šestému ročníku slavnosti města v rámci Oranžového roku jehož garantem je JE Temelín počasí příliš nepřálo. Přesto však návštěvnost na jednotlivých akcích byla ve dnech 29. a 30. 7. poměrně solidní. Mezi několika místními společenskými a sportovními akcemi se prezentoval v sobotu i šachový klub ukázkou a hrou na zahradní šachovnici. V parku na nábřeží Vltavy se sešlo především v dopoledních hodinách nemálo zájemců o královskou hru. Na zahradní šachovnici se i přes nepřízeň počasí utkávali hráči všech věkových kategorií což dokazuje i fotografie.

Škoda, že v odpoledních hodinách však hustý déšť značně omezil návštěvnost diváků a nadobro znemožnil pokračovat v bojích na šachovnici.

Pokud se mezi návštěvníky této akce šachového klubu našli zájemci o častější měření svého šachového umění je možné nás navštívit při schůzkách. Členové ŠK se budou scházet pravidelně každou středu od 18,00 hodin v klubovně MěDDM od měsíce září. V měsíci srpnu se schází hráči klubu v zahradní restauraci Malostranská rovněž od 18.00 hodin.

Za ŠK J. Soldát

Milé tetičky, milí sousedé!

Ač by se mohlo zdát, že když máme tzv. „prázdniny“ užíváme si zaslouženého klidu, není tomu tak. Tetičky a sousedé nezažali ani v létě. V plném proudu je divadelní sezona na otáčivém hledišti, kde v divadelní hře „Na tý louce zelený“ účinkují v komparzu i naše tetičky, sousedé a mladá chasa. Pokud jste toto představení ještě neviděli a máte zájem je shlédnout, máte možnost do 13. srpna 2011. Tento den se tato divadelní hra hraje v letošním roce na otáčivém hledišti naposled.

V letošním roce se naše baračnická obec spolu s ostatními vltavotýnskými spolky zapojila do programu Vltavotýnských letních slavností. Měli jsme s ostatními spolky /Veteráni - spolek bývalých vojáků, Český rybářský svaz, AVZO/ vymezený prostor na Zámecském nádvoří. Tentokrát jsme kromě prezentace našich baračnických symbolů a nabídky vlastního pečiva vystavovali na 10 figurínách kroje a náš baračnický svéráz. Kroje nám na figuríny naaranžoval pan David Blažek, který je v tomto oboru znalcem a s naší baračnickou obcí v tomto směru spolupracuje. Je velká škoda, že slavnosti přerušil vydatný déšť a my museli naši prezentaci předčasně ukončit. Teší nás, že naši baračnickou obec bere město Týn v čele s panem starostou Mgr. Milanem Šnorkem na vědomí a v příštím roce, kdy budeme slavít 85. výročí trvání baračnické obce v našem městě, budou baračníci spoluorganizátory programu slavností. Je to pro nás velice zavazující a už nyní pomalu začínáme s přípravami na příští rok. Věříme, že díky spolupráci s ostatními spolky a okolními baračnickými obcemi se tohoto úkolu důstojně zhostíme.

V červenci se pilně pracovalo i na naší rychtě, kam nám přišli pomoci i vltavotýnské hasiči, kteří odvedli velký kus práce na opravách komínů, při řezání a úklidu dřeva a při čištění okapů.

13. srpna t.r. slaví baračnická obec Pištín 75. výročí založení své obce a samotná obec Pištín oslavuje 750. výročí svého vzniku. Těchto oslav se zúčastní naše obec i s naším spolkovým praporem a pokud někdo má zájem s námi jet, přihlaste se u tetičky rychtářky.

V září nás pak čekají další slavnosti, první sobotu v září se vydáme na dožínky do Boršova, další sobotu je slavnost v Prachaticích a třetí sobotu v září jedeme na slavnost do Písku.

Tetičky a sousedé, užívejte si

VLTAVÍN - kupón na jeden bezplatný soukromý inzerát nebo inzerát pod značkou (á 20 Kč)

Text inzerátu.....

Adresa nebo telefon.....

Vydává a tiskne František Fiala, provoz tiskárna Vltavín, IČO: 12908142 - odpovědný redaktor Fiala - Týn nad Vltavou. Redakce, administrace a inzerce VLTAVÍN - Budějovická 82, 375 01 Týn nad Vltavou, telefon 385 722 946, fax: 385 721 653, e-mail: info@tiskarnavltavin.cz, www.tiskarnavltavin.cz. Příští číslo vyjde 12. 9. 2011. Uzávěrka čísla je 5. 9. 2011. Za obsah inzercí a placených textů neodpovídáme. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Povoleno Ministerstvem kultury České republiky ev. č. MK ČR E 10897. Rozšiřují kameloti a soukromí prodejci.

Tip na výlet – unikátní přírodní památka

Možná jste stejně jako já zaznamenali před necelými třemi týdny na internetu informaci, že se Kostarčanům v důsledku zemětřesení „ztratila“ několik desítek kilometrů dlouhá řeka. Buď zemětřesení řeku odvedlo do jiného, zatím nenalezeného koryta, nebo se propadla do podzemí. Podle geologů se nejedná o příliš výjimečný případ, v loňském roce se ve Slovinsku propadla do krasových puklin řeka Iska. Obrácným příkladem, který server uváděl, pak je jezero na řece Reelfoot v Tennessee, které vzniklo při zemětřesení roku 1872.

My Češi se ovšem můžeme pochlibit podobným přírodním úkazem, který sice není tolik medializovaný a známý, přesto zasluhuje pozornost, neboť se jedná o skutečný unikát. Jedná se o Odlezelské či Mladotické jezero (mezi obcemi Odlezly a Mladotice) v mém rodném kraji, na okrese Plzeň-sever, jehož vznik rovněž zapříčinila přírodní katastrofa. Nikoliv zemětřesení, ale vydatné deště na jaře roku 1872. V současné době kdy zejména Morava trpí téměř neustálým ohrožením povodněmi a záplavami, je toto téma více než aktuální.

Pokud někdy pojedete vlakem po železniční trati Plzeň-Zátec, uvidíte tuto přírodní památku přímo z okénka. Nebo se můžete na místo vypravit. Spatříte hned několik jezer. Jezero je nejmladší v Česku a jako jediné svého druhu bylo vyhlášeno chráněným přírodním výtvorem a národní přírodní památkou. Jak naše nejmladší jezero vzniklo?

Při dosud nejkatastrofálnějšíbleskové povodni, kterou zapříčinila průtrž mračen z 25. na 26. května roku 1872. Tato povodeň vyvolala především v západních Čechách v povodí Berounky místy až tisíciletou vodu a měla zatím nejtragičtější následky - zahynulo při ní více než 200 lidí. Povodeň zničila celé obce a způsobila materiální škody za 30 milionů zlatých. Například na náměstí v Berouně vystoupila voda ještě o 1,5 m výše, než při povodni v roce 2002. Změnil se i vzhled řeky Berounky, staré rameno řeky u Zbraslavi bylo zaneseno a vzniklo z něho slepé

rameno, tzv. „Krnák“, původní koryto se změnilo natolik, že Berounka přestala být splavná. Záznam o této povodni přinesl například Michal Flegl v Rodopisné revue r. 2006. Zápis pochází ze vzpomínek Vojtěcha Dyka, mlynáře z mlýna v Klučicích u Karlštejna (pozn. z mlynářského rodu Dyků pocházel i známý básník Viktor Dyk): „Dne 25. května 1872 snesla se nad západními a středními Čechami strašná průtrž mračen a způsobila povodeň, jež byla zvláště hrozná v Poučnicku a Klučicích. Švagr Antonín Šulc s rodinou a rodiči své choti museli opustit starý dům poučnický a utéci do vodárenské věže, která stávala na nádraží. Tam byli plně dva dny, obklopeni vodou. Když se dostal hlad, dala švagrová Božena vytáhnouti z vody plovoucí utopené sele a fezník, náhodou tam také uzavřený, je stáhl a vyřízal kus masa. Kus uvařili, ale nikdo nechtěl jíst, až když Božena se do jídla s chutí pustila, jedli i ostatní. Všechny dobytek stál v Poučnicku až po krk ve vodě. Utonulo jen hříbě a kanec. Dobytek řval hlady a úzkostí. Teprve třetí den bylo možno vniknout do stájí. U svinčků otevřela voda dvířka, prasátka vyplavala a zachránila se na stohu chvojových otýpek. Zůstala tam přitlačena k sobě, až voda opadla. Jedno prasátko doplavalo do otevřených dveří kuchyně a zachránilo se v troubě od kamen. Ze zahrady odplavila voda úly, dva z nich byly vyloveny až v Třebáni a ještě živé zachovány.“

Doc. RNDr. Bohumír Janský, CSc., rodák z Mladotic nedaleko zmíněného Odlezelského či Mladotického jezera, který se jeho výzkumem zabývá, píše v Geomorfologickém sborníku (2 ČAG, ZČU v Plzni, 2003): „V posledních květnových dnech roku 1872 byla rozsáhlá oblast jihozápadních a západních Čech postižena mohutnou průtrží mračen, která podle historických zpráv trvala od poledne 25. května do rána příštího dne. Dne 25. 5. 1872 zaznamenala srážková stanice Plzeň dvě bouře, při nichž bylo naměřeno celkem 40 mm srážek. Daleko vyšší srážky však spadly severně od Plzně na Kralovicku,

Odlezelské jezero

kde nebyla v té době činná žádná srážkoměrná stanice. Podrobný popis meteorologické situace však podal významný tehdejší kartograf K. Kořistka: „... V Mladoticích u Kralovic pozorováno, terak venku stojící prázdná nádoba za hodinu na 9 palců čili 237 mm až po svůj okraj vodou se naplnila a za dalšího deště přetékala...“ Hodinový úhrn srážek 237 mm byl dlouho považován za nereálný. Teprve měřením doložená průtrž mračen na jižním Slovensku, tzn. v podobné střeoevropské klimatické oblasti, z 12. 6. 1957, kdy ve stanici Salka u Štúrova spadlo 225,5 mm srážek za 65 minut, potvrdila realnost tohoto údaje. Extrémní srážky způsobily mimořádně ničivou povodeň, která katastroficky postihla povodí Střelý, Blšanky a většinu povodí Berounky pod Plzní. Dne 26. května ve 14 hodin byl naměřen průtok Vltavy v Praze 3 300 m³/s, což představuje pátou největší povodeň při sledování od r. 1785.“

Při této průtrži se sesula část západního svahu Potvorovského vrchu do údolí rozvodněného Mladotického potoka a přehradila jej, čímž vzniklo jezero o ploše téměř 6

hektarů a délce necelého půl kilometru. Rozlohou je jezero 4. největší v Čechách, jeho předpokládaná hloubka byla při vzniku 20 m, o sto let později již to bylo v důsledku zanášení o 11 m méně, nyní se hloubka pohybuje něco málo přes 6 metrů.

Příčinou sesuvu však nebyla výhradně povodeň, ta byla pouze nejvýznamnějším faktorem a dílo dokončila. K sesuvu půdy z Potvorovského kopce docházelo již dříve, především díky několika lomům, v nichž se zde téžil kvalitní pískovec, např. na stavbu románského kostela v Potvorově, kláštera v Plasích nebo pro mlýnské kameny. Navíc zde právě v inkriminovaném roce probíhala stavba dráhy Plzeň – Zátec (Břežno), která do kopce vytvořila čerstvý zářez v délce cca 200 m.

Budete-li mít někdy cestu na Severní Plzeňsko, určitě Odlezelské jezero navštívte. Nepočítejte však s tím, že zde vykoupete. Jezero je národní přírodní památkou a podle toho se k němu musíme chovat. Jeho tichá kráska, uzavřená svahy vzrostlého smíšeného lesa, ale stojí za vidění.

Martina Sudová

Neznašov si připomene kus své historie

V našem státě je letošní rok vyhlášen jako tzv. Rožmberský rok, protože před 400 lety zemřel poslední člen slavného jihočeského rožmberského rodu Petr Vok. Letos na podzim uplyne 440 let od setkání Viléma z Rožmberka a jeho bratra Petra Voka u pana Jindřicha Kořenského na Neznašově roku 1571, proto k tomuto výročí bude v Neznašově uspořádána historická slavnost s průvodem v dobových kostýmech a další doprovodný program. **Začátek slavností bude v sobotu 3. září 2011 ve 13 hodin na návsi v Neznašově.**

Slavnost zahájí vystoupení hudby Vysočinka, budou přivítáni hosté a teprve potom nás do historie uvede rožmberský kronikář Václav Břežan. Na prostranství před obecním úřadem přijde průvod místní šlechty se zbrojí, za nimi přijede Vilém z Rožmberka, své umění předvedou šermíři a po příjezdu Petra Voka uvidí diváci renesanční taneční skupinu a vyslechnou dobovou hudbu v podání flétnového souboru.

Po odchodu průvodu si diváci mohou poslechnout bubenickou show, navštíví středověký trh. Na hřišti uvidí další vystoupení šermířů, děti si zde budou moci zajezdit na koních. K poslechu i k tanci bude hrát až do večerních hodin hudba Vysočinka.

Za pořádající ŠKV Jan Bartuška

Zajímavý muzejní předmět - říčice

Na říčici vodu neměř...

Písničku o Bošileckém mostku, kde hrály panny v kostku, zná pravděpodobně každý Čech díky školní docházce. Jihočechům – potažmo Vltavotýnákům, je jistě ještě bližší díky své „regionálnosti“ – Bošilec je od nás „co by kamenem dohodil“, pouhých 23 km. Pokud jste bošilecký mostek (ono jde spíše o celkem rozměrný most) ještě neviděli, je to jeden ze zajímavých tipů například na cyklovýlet. Přes Dolní Bukovsko jste tam za chvíli. Most vede přímo přes výpusť Bošileckého rybníka.

Při téhle písničce mě vždycky napadají dvě otázky: kde se vzaly ony panny s kostkou na mostě, a pak, co to je ona říčice, často v textu zaměňovaná za „řinčící“, „lžičici“ a podobně nesmysly. Příběh o pannách, které se pohádaly při hře v kostku a shodily se z mostku, pravděpodobně pochází z doby, kdy přímo u výpusť stávala hospoda „Na Knížecí“. Jezdilo se sem bavit panstvo z Třeboně a je možné, že právě při jedné takové nespoutané zábavě se dvě dámy popraly popisovaným způsobem. Jak je písnička stará, těžko zjistíme. Bošilecký rybník je zmiňovaný už ve 14. století, k jeho propojení s treboňskou rybníční soustavou došlo v roce 1520 díky rybníkáři Štěpánku Netolickému. Tehdy tedy s největší pravděpodobností vznikla výpusť, přes níž mostek vede. Ale musíme předpokládat, že přes výpusť byla postavena původně pouze dřevěná lávka, neboť ještě mapa stabilního katastru

Říčice z expozice muzea.

obce Bošilec z roku 1828 znázorňuje lávku, nebo chcete-li můstek, žlutou barvou, což značí jednoznačně dřevo. Pokud by můstek byl kamenný, byl by zanesen červeně. Vzhledem k tomu, že se v písničce zpívá o mostku a ne o mostě, můžeme spekulovat o tom, že vznikla někdy před rokem 1828, kdy stál na konci Bošileckého rybníka pouze nevelký dřevěný mostek. Alespoň to ty panny tolik nebolelo a nepadaly z takové výšky jako dnes.

A ona říčice je velké hrubé síto (řešeto), jímž se přesívalo obilí. Ve sbírkách našeho muzea jich máme hned několik. Jak říká písnička, vodu sítím opravdu nezměříte.

Martina Sudová

Aby Villaniho myši sežraly

Před několika lety jsem se zabývala historií českých lidových a zlidovělých písní. Při bádání jsem narazila na zajímavou osobnost, barona Karla Maria Drahotína Villaniho de Castello Pilonico, který navíc souvisí s naším regionem – část života prožil v nedalekých Chvalešovicích. Mezitím se mi podařilo shromáždit další zajímavé informace z jeho života, které si zasluhují připomenout tohoto českého barda i na stránkách Vltavínu.

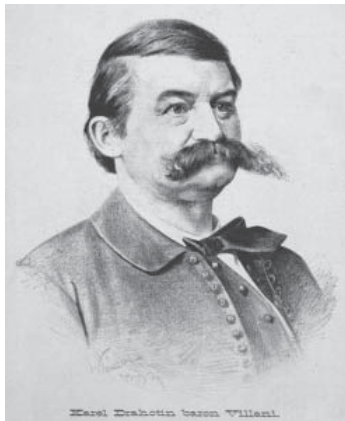
Jméno Karla Drahotína Villaniho je dnes již téměř zapomenuto. A přece často ožívá, díky písni Zsviř mi, ty slunko zlaté, která se dnes používá jako součást smutečních obřadů. Autorem textu je právě baron Villani, písničká vychází z jeho básně Vystěhovanec, kterou zhudebnil Alois Jelen. Text se ovšem nepoužívá celý, pouze první dvě, někdy tři sloky. Celá báseň zní takto:

Zsviř mi ty slunko zlaté
na poslední z vlastní krok,
zahřej v prsou city svaté
usuš v očích slzí tok.

Nezali mi drahá máti
požehnnání své mi dej;
ač ti musím „s Bohem“ dáti
za syna vždy přec mě měj.

Květne luhy – hvozdy černé!
Nikdy vás již nespátřím,
nikdy víc své děvče věrné,
věrné druhy neužřím.

Český hlaloh – české zpěvy
nebudu víc v duši ssát,
toužit budu bez úlevy
v cizině – pro vlast svou lkát!

Karel Villani.

Nejedná se tedy o loučení se životem, ale loučení s vlastní. Báseň byla součástí Villaniho sbírky Lyra a meč, vydané v roce 1844 v Praze Janem Pospíšilem. Nedlouho poté zkritizoval celou sbírku Karel Havlíček Borovský ve svém dopise spisovateli Karlu Vladislavu Zapovi. Napsal doslova: „... aby meč a lyru barona Villaniho myši sežraly...“. Odsoudil tak básně barona Villaniho do kategorie nepřilíhš povedených veršovánek. Přesto však nelze Villaniho dílo takto jednoznačně odsoudit, obzvláště básně, které napsal ve zralém věku, již stojí za pozornost.

Karel Maria Drahotín Villani byl ale především velký vlastenec, ačkoli byl vlastně „poloviční Čech“. Pocházel z italského šlechtického rodu Villani de Castello Pilonico, jeho předek Karel Hyacinth získal v roce 1642 za služby prokazované císaři v průběhu třicetileté války inkolát (obyvatelské právo) a byl přijat do rytířského stavu, v roce 1649 byl povýšen do stavu panského, získal titul svobodný pán. Otec Karla Villaniho, Ignác Ferdinand Maria, byl šlechtic, matka Josefa Rosalie Smrčková z Rábí pocházela z bohaté měšťanské rodiny. Karel, celým jménem Karel Bartoloměj Ignác baron Villani de Castello Pilonico (později přijal vlastenecké jméno Maria Drahotín) se narodil 23. 1. 1818 v Sušici jako jejich třetí potomek. Karlova matka byla sice nešlechtického původu, její rodina však disponovala značným majetkem. Josefín otec, majitel statků v Rábí, měl v nájmu dvůr Karlov nedaleko šumavských Hartmanic spolu s dvorem a zámkem Žihobce. Všechny pět Josefínových bratrů vystudovalo, čtyři sestry se výhodně provdaly, nejmladší z nich, Juliana, rovněž za šlechtice, Josefa de Pauli.

V roce 1821, dva roky po otcově smrti, využila Josefa finančních prostředků získaných prostřednictvím dědictví, pronajala sobě a svému manželovi schwarzenberské dvory Chvalešovice a Býšov na Vltavotýnsku a nastěhovala se i s rodinou do Chvalešovic, do budovy bývalé tvrze, dominyant zdejšího dvora. Karel Maria Villani se tedy jako tříletý octl v jižních Čechách, na chvalešovicím dvůr později vzpomínal jako na kolébku svého češství. Jeho rodiče žili ve Chvalešovicích až do r. 1845, poté na záměčku v Kundraticích, který Karel získal jako dědictví po svém bezdětném strýci a kmotru Karlu Villaním.

V šesti letech začal Karla Villaniho vyučovat český učitel z Neznašova, pak postoupil na piaristickou školu v Českých Budějovicích, ve dvanácti letech odešel na vojenskou akademii ve Vídeňském Novém Městě. V roce 1838 byl z akademie vyloučen pro neshodu se svým nadřízeným, který odmítl přijmout jeho hlášení v češtině. Jako poručík 30. pěšího pluku následně působil v Praze, Čáslavi a v Haliči. Počátkem čtyřicátých let 19. století byl Villani osloven srbskou vladařskou knížecí rodinou Obrenovičů, měl se stát hlavním budovatelem srbské armády. Právě tato skutečnost, teskné loučení s vlastní, jej inspirovala k tvorbě básně Vystěhovanec. Z odchodu do Srbska nakonec sešlo, v roce 1842 byli Obrenovičové svrženi konkurenční rodinou Karadjordjevičů. V roce 1845 se Karel Villani oženil s dcerou cukrovárníka Matildou Herczovou, následující rok demonstrativně odešel z armády na protest potlačení polského povstání. Zakoupil od JUDr. Josefa Friče zámek ve Střížkově u Benešova, kam se rodina (Villaniovi měli šest potomků – tři dcery a tři syny) přestěhovala. Vlastnili mimo to také měšťanský dům v Praze na Vinohradech, kde se často scházela vybraná vlastenecká společnost. Na střížkovském záměčku žil Karel Villani až do své smrti, 24. března 1883, pohřben byl v nedaleké Okrouhlici.

Život barona Villaniho byl plný projevů češství a vlastenectví – přijal vlastenecké slovanské jméno Drahotín, své první české psané básně (z dob vídeňské vojenské akademie) publikoval v Květech a České včele, účastnil se pražských událostí v bouřlivém roce 1848 jako velitel sboru Svornost a byl za to „100 dní v vězení na hradeč Pražském držán“ (mezitím mu byl vyrabován zámek, v němž byly hledány důkazy jeho protistátní činnosti). V roce 1851 zorganizoval první plet na horu Blaník, další pak v roce 1867.

Vedl slavnostní průvod vezoucí základní kámen z Blaníka pro stavbu Národního divadla. Byl prvním starostou nově vzniklého benešovského okresu, prosadil stavbu dráhy Tábor – Praha. Od roku 1867 byl voleným poslancem českého zemského sněmu, protestoval zde proti vídeňskému centralismu a proti rakousko-uherskému dualismu. Novinář Alexandr Berndorf v roce 1928, při připomínce 110. výročí narození a 45. výročí úmrtí Karla Villaniho shrnul výstižně jeho vlastenectví: „Muž, který vášnivě miloval tuto zem i její minulost a stará práva, který ochotně opustil osvědčenou a pohodlnou cestu svých šlechtických druhů, odřekl se zajištěné kariéry svých předků a postavil se zcela nezištně a obětavě do služeb národa, aby trpěl za své city, přesvědčení i neumdlévající horování, aby obětoval mu své nadání i statky hmotné a aby bojoval za jeho práva a tužby po celý svůj život“. Je zajímavým paradoxem, že pouze báseň Vystěhovanec, používaná jako symbol úmrtí, zajistila baronu Karlu Villanimu nesmrtnost.

Pokud někdy navštívíte Městské muzeum v Sušici, Karlově rodišti, můžete se s touto slavnou osobností setkat ve stálé expozici, v části věnované národnímu obrození.

Na závěr ještě dodejme jednu poznámku – Villaniho jméno je spjata také přímo s Týnem nad Vltavou. Jako první totiž zpracoval jeho kompletní životopis v disertační práci v roce 1918 Ervín Weyder, vltavotýnský měšťan a majitel realit, někdejší vlastník domu čp. 37 na náměstí Míru, kde dnes sídlí vedení města.

Martina Sudová

Poděkování za podporu benefičního koncertu

V sobotu dne 11. 6. 2011 se kostel ve Křtěnově opět rozezněl hudbou. Benefiční koncert vznikl ve spolupráci s umělci – členy souboru opery z Jihočeského divadla.

Pro tento koncert připravili a nastudovali duchovní hudbu z období renesance a baroka.

Koncert pro Vás zorganizovalo Občanské sdružení POMOC v Týně nad Vltavou, ve spolupráci s římskokatolickou farností v Týně nad Vltavou a jejím administrátorem p. Markem Antonio Donnerstagem, Th.D., pod zprávu kterého kostel sv. Prokopa patří.

Koncert byl realizován za finanční podpory z grantu kultury Jihočeského kraje.

Koncert byl dalším z řady připravovaných benefičních koncertů, pořádaných s cílem podpory a obnovy místních památek a jejich přiblížení a zpřístupnění široké veřejnosti.

Naším velkým přáním je, aby koncerty přinášely lidem kromě příjemného a krásného zážitku z hudby i pocit sounáležitosti a účasti na podpoře dobré myšlenky.

Srdečně děkujeme všem, kteří i přes všechny nepříznivé doby tento projekt podporují jak svojí účastí, tak i finančními dary.

Připravujeme pro Vás další koncerty. V nejbližší době to bude koncert v rámci Českého varhanního festivalu v srpnu.

**Občanské sdružení POMOC Týn nad Vltavou
ve spolupráci s Farním úřadem římskokatolické církve
v Týně nad Vltavou
za finanční podpory Jihočeského kraje
Vás zvou na**

na slavnostní benefiční varhanní koncert

uváděný v rámci cyklu 5. ročníku

Českého varhanního festivalu

Kostel sv. Jakuba v Týně nad Vltavou

dne 17. 8. 2011 středa v 19.00 hod

Aleš Bárta – varhany
přední český varhaník

(Vstupné dobrovolné)

Art Centrum Záhoří o.s. si Vám dovoluje oznámit konání akce ku příležitosti 400 let od úmrtí renesančního šlechtice Petra Voka. Akce se koná pod záštitou grantového programu Rožmberský rok 2011, pořádaného Jihočeským krajem. Náš projekt má jméno **Odkaz renesančního člověka** a program je následující.

Část první – přednáška a soutěž. Zkušený historik populární formou přednese dějiny Rožmberského rodu. Poté proběhne vědomostní soutěž o hodnotné ceny.

Část druhá – promítání sedmi unikátních dokumentů z 35mm filmové němé kopie za doprovodu renesanční hudby. Dokumenty zapůjčené z Národního filmového archivu: Památky rodu Rosenbergů / Lov rybníku Rožmberka / Český Krumlov, perla Šumavy / Lázně Bechyně a okolí / Lázně Bechyně, perla jižních Čech / Šumava

Akce se koná 12. - 13. srpna 2011 v Bechyni

aktuální informace o programu hledejte na www.zahori18.cz
a www.kulturnidum.cz

Srdečně Vás zveme !